

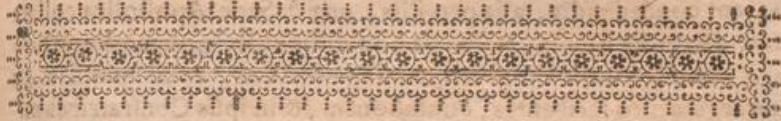
**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriæ, 1669

Pars Septima. De muneribus seu obligationibus Sodalium
Carmelo-partheniorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](#)

PARS SEPTIMA,

*De muneribus seu obligationibus Sodalium
Carmelo-partheniorum.*

Uemadmodum Omnipotens DEUS, cuius bonitas ac sapientia attingit à fine usq; ad finē fortiter suaviterq; disponēs omnia, nos creando sine nobis , decrevit non salvare sine nobis, verum per bona opera à nobis cum prævenientis & adjuvantis divinæ gratiæ sūx auxilijs præstita : ita quoque augustissima , misericordissimaque Cælorum Regina recentita in superioribus dona ac beneficia, gratis omnino, & absq; ulia nostra cooperatione cōferre , minimè suevit. Et tametsi passim ad magna præmia juxta, Gregorij Magni sensum , perveniri non possit , nisi per magnos labores : nec res magnæ atque eximiæ obtineri soleant , nisi difficulti , arduoq; labore (quanto namque finis sublimior , tantò media , per quæ is assequendus , præstantiora ac difficiliora sint oportet) nihilominus, quantumvis eximia, maximèq; singularia sint, ut suprà abundè demonstravimus , SCAPULARIS parthenij beneficia , ac privilegia , media tamen & munia , pro illorum consecutione requisita , minimè ardua ac difficilia sunt. Cum autem varia ac diversa sint beneficia ac privilegia Carmeleo Sodalitio concessa, distincta quoque ac diversa erunt media , quæ pro illorum adeptione necessariò postulantur. De quibus in hac VII. Parte singulatim differendum erit , quo sic facilius , pleniūsq; munia seu obligationes suas Confratres nostri perecipiant. Advertendum autem , alia præstanta esse pro gratijs ac beneficijs in hac vita recipiendis , alia pro illis , quæ in futura , seu purgatorio &c. Alia item pro gratijs ac favoribus à sanctiss. Virgine conceffis , aut

364.

Sicut varia
sunt bene-
ficia , ac
Privilegia
Cofratti-
bus pro-
missa ac
concessa ,
ita diversa

pro illorū
fruitione
requirun-
tur ab illis
opera , &
munia.

sis , aut concedendis , alia pro illis , quæ à Sede Apostolica collata
sunt. Illa enim omnia , & singula non distinxisse , non modicam cau-
savit , in assignandis Confratrum obligationibus , apud quosdam de
hoc argumento scribentes , confusione , & in ipsis Confratribus mi-
nus perfectam suorum munerum cognitionem.

CAPUT I.

*Quidnam Parthenijs sodalibus faciendum sit , ut frui
valeant singularissimo illo beneficio , de quo in prima huic
Operis Parte actum est?*

365.

D gaudendum eximio illo beneficio ac privilegio , de quo
in prima hujus Operis Parte actum est , quodque continetur
illis DEIPARÆ Virginis verbis , quibus nostrum S. SI-
MONEM , sacrum ei SCAPULARE præbendo affata
est , comprehenditque specialissimam SS. Virginis tutelam ac pro-
tectionem , pro totius quidem vitæ decursu , maximè vero pro ejus
termino , seu morte , eujus ope Mariani Sodales singularibus donin-
tur gratiis , atque à variis tum animæ , tum corporis liberantur per-
culis ; ad gaudendum , inquam , hoc privilegio requiritur , ut qui
SCAPULARE benedictum ab aliquo Ordinis nostri Prelato , vel ab illo potestia-
tem habente , rite ac legitime suscipiat , nomenque ejus Confraternitati libro in-
scribatur . Ita constat ex variis Pontificum Bullis , & Constitutioni-
bus Ordinis ann. 1625 . Part. 4. Cap. 28. num. 7. quæ ita statunt : ut
quis autem inter Confrates rite & legitime sit receptus , duo sunt necessaria : al-
terum , ut in libro Confraternitatis describatur : alterum , ut Scapulare bene-
dictum ab aliquo Superiori Ordinis , vel ab habente ab illo facultatem recipiat .

366.

Quando ,
& quomo-
do gestan-
dum sit sa-
cram Sca-
pulare ?

PRÆTEREA requiritur , ut sacram SCAPULARE , tanquam Re-
ginae Cali insigne , ob ejus amorem & honorem , religiose & devotè , semper & con-
tinuò , noctu , diuque gestetur ; quo sic sese ejus obsequio specialiter man-
cipatos esse jugiter recordentur . Quod desumitur ex illis sanctissimis
Virginis verbis , in quo quis moriens &c. Ex quibus liquet , quod & reci-
pi , & noctu , diuque gestari debeat sacram hoc Schema , ut in eo mo-
ri qui valeat : cum incertum planè sit , quo loco , ac tempore mon-
nos sit invasura . Nec etiam videtur probabile , datam à beatissima
Virgine

Virginē vestem, alio consilio, quām ut ea indutus, continuō singulare hujus beneficij nunquām sit immemor, ut sic promissam mereatur protectionem, atque jugiter perpendat, Reginæ Angelorum se obsequio esse consecratum.

Dixi Religiosè & devotè Marianam hanc vestem continuō esse gestandam: quia non sufficit nudè, materialiter ac physicè illam gestare. Quod ut faciliùs ac pleniùs percipiatur recolendum hic est breviter, quod suprà 1. Part. cap. 10. num. 56. fusiùs exposuimus, quod in SCAPULARI tria concipere valeamus. Primò materiam & formam ejusmodi vestis, quod quid *Physicum* appello. Secundò, signum Carmelitici fœderis cum beatissima Virgine, quod apello *Morale* in ea veste *physica*. Tertiò, debitum ex tali fœdere obsequium, quod apello *debitum ritum*.

Qui primo modo gerit Scapulare, is solùm *physicè*: qui primo & secundo modo, is *physicè & moraliter*: denique qui tribus modis enumeratis, is *physicè, moraliter & ritè* gestat Scapulare, dicendusque est satisfecisse pacto, cui sua ex parte non deerit DEIPARA.

Quæsas, quodnam sit istud debitum obsequium adeò necessarium, ut eo præstito, *ritè*: eo non præstito, *non ritè* dicatur aliquis gestasse Scapulare?

Respondeo debere gestari 1. *Animo benè in SS. Virginem affecto*. 2. *Exercendo bona quedam opera in honorem ejusdem DEIPARÆ Virginis*. PRIMUM ex natura sua certum est & evidens. SECUNDUM colligitur ex verbis ipsius B. SIMONIS apud Swanyngtonum. Fratres, conservando verbum istud in cordib⁹ vestris, satagit electionem vestram certam facere per bona opera, & nunquam deficere: vigilate in gratiarum actione, pro ranta misericordia, orantes sine intermissione, ut sermo mihi factus clarificetur, &c. idem sentit Lezana Lib. de patron. B. M. V. Cap. 5. & Irenæus lib. cit. sect. 1. cap. 3. §. 3. cum cæteris Ordinis authoribus. Et jure merito; dona namque DEI non conferuntur otiosis, nec verus est contractus, ubi mutua non est obligatio. Nemo, inquit Ambrosius, sanatus ostenditur, nisi qui religioso officio studuit sanitati. Non enim dormientibus divina beneficia, sed observantibus deferuntur, &c.

Si vero ulterius inquiras, quænam sint ista opera? Respondeo, DEIPARAM Virginem nulla in singulari assignasse, dum B. SIMONI apparuit, sacrumque SCAPULARE contulit, ac pro-

Scapulare
debet ge-
stari, phy-
sicè, mora-
liter & ri-
tè: *Physicè*,
ut pannus:
moraliter,
ut signum
fœderis
cum SS.

Virgine:
ritè, præ-
stanto de-
bitum B.
Virg. ob-
sequium?

367.

In quo po-
tissimum
consistat
hoc debitu
obsequiu?

*Lib. 4. in
4 Cap.
Lucx.*

Quænam
pia opera
requiran-
ptere à tur?

M m m

pterea id pendere uniuscujusq; ab arbitrio, quoad hunc sacri SCAPHALARIS effectum. Dico *quoad hunc*, nam pro lucro Sabbatini privilegij, aut aliarum indulgentiarum, determinata sunt opera, ut diximus jam in præcedentibus, dicemusque uberioris in subsequentibus.

368.

No n defuere, qui censuerunt, ad gaudendum singulari tutæ DEIPARÆ Virginis, tam in temporalibus, quam in spiritualibus necessitatibus, ac periculis, S. SIMONI nostro divinitus promissa, necessariò requiri observantiam omnium illarum conditionum atque munerum, quæ exiguntur ad fruendum privilegio Bullæ Sabbatinæ: at hoc voluntariè omnino, sineque ratione dictum videtur. Hoc ut demonstretur, supponendum est *primo*: præfatam Partheniam tutelam, ac specialissimam protectionem multum differre ac discrepare à privilegio Bullæ Sabbatinæ, non solum, quia diversis temporibus promissa, seu concessa sunt hæc beneficia, verum etiam, quia in seipsis diversa valde, distinctæq; sunt gratiae, ut penitus utrasq; pendenti patebit: ideoq; Authores passim duo hæc beneficia, ac privilegia semper distinguere solent.

Supponendum *secundò*, obligationes ac conditions pro obtinendo Bullæ Sabbatinæ effectu, tunc primum fuisse designatae ac manifestatas, quando privilegium hoc à sanctissima Virgine divinitus revelatum fuit JOANNI XXII. Pontifici: ut satis inde colligi videtur, quod ante tempora hujus Pontificis, nulla prorsus in ulla, de hoc Carmeleo Sodalitio, Pontificiis Diplomatibus, aut aliis de hoc argumento scribentibus Authoribus, harum conditionum sive obligationum mentio habeatur.

369.

H i s suppositis, probatur non esse necessariò observanda illa omnia munera, quæ pro Bullæ Sabbatinæ gratia consequenda exiguntur, ad fruendum præfata DEIPARÆ Virginis tutela.

Suadetur i. Constat ex authenticis, probatisque Historiis permultos mox post datum S. SIMONI Stock parthenio Scapulari, & longè ante editam Bullam Sabbatinam, specialissimam hanc, promissamque eidem B. SIMONI protectionem Virgineam, tam in corporalibus, quam spiritualibus morbis ac malis divinitus sensisse, ac promeruisse, sed tunc ad illam non requirebatur à Confratribus recitatio officij, aut abstinentia à carnibus &c. utpote, quorum obligatio primum inducta fuit per Bullam Sabbatinam &c. Ergo sic ut

tunc frui potuerunt speciali illa DEIPARÆ tutela sine horum obser-
vatione , ita & nunc poterunt post Bullæ Sabbatinæ promulga-
tionem.

I I. Referunt eadem Historie, complores, qui in vita haud gesta-
rant sacram Scapulare, illud in lethali primùm morbo, aut sub morte
petijisse ac suscepisse, quo vel sic præfatæ Partheniz tutelæ, illo adhuc
tempore , participes fierent : sed tunc impotentes erant ad recitan-
dum præscriptum Officium & cæt. præsumendum igitur , tam illos ,
qui eo tempore facerrimum hunc habitum conferebant , quām illos ,
qui eundem recipiebant sensisse, ac judicasse, has conditiones pro hac
singulari tutela ac protectione obtinenda minimè necessarias esse.

III. Ponamus sanctiss. Virginem , aut non eoncessisse privile-
gium Bullæ Sabbatinæ , aut aliud pium opus , diversum à præscripta
recitatione Horarum canonicarum, aut abstinentia &c. statuisse atque
exigisse pro illius effectu consequendo. Hac hypothesi data , in tali
casu non fuisset necessaria prædicta recitatio , aut abstinentia &c. pro
illo privilegio obtainendo , ergo nec modo necessaria erit Ita
discurrat nuperus quidam Scriptor , ad probandum minimè esse obli-
gatorium , aut necessarium , ad gaudendum specialissima S. SIMONI
nostro à DEIPARA Virgine promissa protectione , cunctisq; eidem
connexis beneficijs , observari illa omnia , quæ pro Bullæ Sabbatinæ
gratia consequenda exiguntur : sed nobis sufficiat , nec ipsam sanctiss.
Virginem , nec ullum summum Pontificem , aut Ordinis Prælatos
his conditiones , aut munera à Confratribus pro hac , de qua nunc
differimus gratia , exegisse aut postulasse. Quare non appetet , undē
hec , quam tales imponunt , obligationem , oriatur , & vim legis
obtineat.

P O S S E T tamen in favorem præfatæ, & à nobis rejectæ senten-
tie , quis obijcere ac dicere : si haec ita sese habeant , sequetur majus
onus , atque difficulter munus imponi , & exigi pro minori beneficio
obtinendo , quod videtur inconveniens , & rationi dissonum.
Nam etsi tutela & protectio specialis à beatissima Virgine divinitus
promissa , minus bonum censeri possit , respectu necessitatum tempo-
ralium , quām adjutorium animabus in purgatorio promissum ;
atramen tutela illa longè majus bonum est respectu necessitatum spiri-
tualium hujus vitæ , quām prædictum adjutorium , uti conferenti u-

370.

Quodnam
censem
sit majus
beneficiū?

M m m 2

trumq;

trumq; constabit. Sed pro tutela illa solùm gestatio Scapularis a signatur; pro adjutorio autem in purgatorio plura alia graviora præscribuntur, ergò &c.

Quænam
bona con-
tineantur
in promis-
tione facta
S. Simoni

Antequam huic objectioni satisfaciamus, animadvertisendum est, beatissimam Virginem in prima revelatione non promisisse liberare aliquem ex inferno, sicut JOANNI XXII. promisit eripere Confessores in purgatorio, sed pollicita est juvare Confratres in hac vita, in temporalibus quidem, sed præsestitum in spiritualibus; ut videlicet multa spiritualia bona adipiscantur; maximè vero, ut in gratia DEI vivant, aut ut amissam recuperent, in eaq; decadent, ne aeterno incendio adjudicentur &c.

371.

Quænam
observanda
sint ad illis
fruendum?

His præmissis respondetur, videri quidem à B. Virginie gravius onus imponi in actu signato, expresse & explicitè pro minori bono & beneficio: attamen in actu exercito, & implicitè longè altera rem sese habere. Noverat namque sanctissima Virgo, ad obtainienda primæ revelationis promissa bona (v. g. augmentum gratia, conservationem & perseverantiam in ea, sanctam mortem, aliq; iusmodi beneficia, ad quæ omnia B. Virgo operam suam pollicit est) fuisse cuilibet media assignata opportuna ac convenientia, sicut licet DEI atq; Ecclesiæ præcepta: noverat posse quemlibet per horum se observationem juvare &c. Idcirco non judicavit aliud sufficiandum, nisi quemq; ad hanc observantiam provocare, promovere, urgere, opem suam offerendo ac pollicendo. Unde in actu exercito, & implicitè prædicta omnia, ipsa quoque assignare, & exigere cententur. Hæc autem longè sunt plura, & graviora, quam sint ea, que ad privilegium Sabbatinum requiruntur. Suam vero singularis auxilijs ac tutelæ promissionem, seu curam specialem, qua semper Confratribus adest, censuit sufficienter compensari speciali, reciprocoq; in se affectu, quem per Confraternitatis suæ ingressum, & assumptionem, ac continuam, devotamq; sui sacerrimi habitus gestationem, ceteraque, quibus ut suprà insinuavimus, DEIPARA colitur, assitum Sodales protestantur, &c. Absolutè itaque & simpliciter gravius onus in prima, quam in secunda revelatione, seu promissione assignatur: sive difficilius munus exigitur, & requiritur pro obtainenda gratia seu privilegio S. SIMONI nostro, quam JOANNI Pontifici promisso.

Respondeatur secundò, dato & non concesso, levius onus pro hec

neficio primæ revelationis, gravius pro beneficio secundæ revelationis assignari, & exigi, hoc tamen non esset inconveniens. Nam ad servanda præcepta DEI & Ecclesiæ possunt Confratres per liberum arbitrium, opitulante Divina gratia, semetipsos adjuvare: at in purgatorio nullatenus valent semetipsos animæ juvare, aut liberare; adjutorium enim & sublidium, quod piissima Virgo Mater pro illo promisit, totum & totaliter ab ipsa præstandum est, ideo in hac vita Confratres illud per onus impositum promereri debent.

Cum autem superius dixerim, ad ritè gerendum sacrum SCA-PULARE, necessarium esse illud gerere, & animo in sanctissimam Virginem optimè affecto, & exercenda bona quædam opera in ejusdem honorem, consultum admodum videtur, atque rationi congruum, ut ea Confratres virtutum opera exerceant, quæ propria Confraternitatis censemur: puta Castitatem colere, Horas, atque alias preces B. Virginis recitare, sacras ejusdem Festivitates singulari cultu concelebrare, peccatorum confessione, SS. Eucharistiae perceptione &c. Ecclesiæ Ordinis frequentare, abstinentiam præscriptam observare, & his similia. Quæ tamen omnia determinatè sumpta, tanto cum rigore exigenda non sunt haec in parte, quanto in Sabbatina, atque alijs indulgentijs. Ratio hujus est, quod ijs locis expressè sint præcepta: hic verò minimè, sed pro ijs alia possunt exerceri: atq; hoc sensu exponit supracitatum P. Lezanam loc. supracit. C. S. num. 12. P. Irenæus à S. Jacobo sect. I. Cap. 3.

372.

C A P U T II.

*Quænam requirantur à Confratribus, ut privilegio
Sabbatino participes reddantur?*

NT Confratres nostri maximo illo, & nulli alteri Confraternitati communi privilegio, Bullæ scilicet Sabbatinæ, de quo uberioris in secunda hujus Operis parte differuimus, perfrui valeant, requiriuntur, præter tria illa superiori Capite indicata, videlicet Scapulare benedictum, modo supra tradito, suscipere, & continuo ad collum gerere, atque Confraternitatis albo nomen dare, hæc duo.

373.

M m m 3

PRI-

PRIMUM, ut castitatem pro suo quisque statu colat, & promittat; nempe
Virgines virginitatem, viduae continentiam, nuptē castitatem conjugalem.

SECUNDUM, ut qui literas norunt Horas Canonicas, sive formam à R.
Alberto Patriarcha Hierosolymitano prescriptam, recitent. Nescientes autem
literas debent diebus ab Ecclesia prescriptis jejunare, & feria quarta, & Sabato (nisi quando natalis Domini coinciderit) à carnis abstinere. Ita CLE-
MENS VII. in Bulla, Ex clementi, nec non in alia incipiente Dilecti filij,
conformiter ad vulgatam JOANNIS XXII. Circā hæc duo mœ-
nora, & obligationes, nonnulla animadvertenda, observandaque oc-
currunt, quæ paucis expedire conabimur.

374.

Tam viris, quam feminis castitatis servandæ obligatio imponita,

ADVERTENDUM primò, de foliis feminis, dum de castitate servanda, promittendaque agitur, nullam verò de viris fieri mentionem. Utrumque nihilominus sexum hic intelligunt Authores, Cyprianus in *Thef. I. Part. Cap. 23.* Lezana *Lib. de patron. MARIAE Cap. 12. num. 23.* Ireneus, & alij; tive id dicatur devoti sexus esse privilegium; tive è contra, in fragiliori, moneri utrumq; de continentia. Utrumq; enim intelligi inde probatur, quod ratio sit eadem utriusq; at leges extendi propter identitatem rationis docent Theologi Prim. secund. Erga ista lex de continentia proposito ad utrumque deber hic lexum extendi. Nihilominus cum juxta eosdem Theologos aliquando contingat, eandem non esse obligationem, ubi eadem militat ratio; posset fortè quispiam dubitare, num munus istud de continentia, foliis feminis sit impositum, quod in feminino Grammaticorum genere est expressum. Primi, quia per feminam nunquam vir solet intelligi, elo viri nomine aliquando cum viro intelligatur mulier in favorabilibus. Cujus ratio petitur ex eo, quod caput mulieris vir: ac proinde viri nomine includi potest mulier, quemadmodum res quælibet suo cum principio potest numerari: in Rege quoque ac principe continentur subditi; ex quo fit, ut qui cum principe contrahit, cum subditis cœntetur contraxisse: & idem de patrefamilias respectu filiorum dicendum. Sed nunquam princeps in subdito, pater in filiis dicitur contineri, ita ut, quod cum subdito, aut filiofamilias fuerit contractum, princeps, aut pater ratum habere teneatur: nec consecrariè femina vocabulo vir erit intelligendus. Secundo, dato quod virgo possit aliquiter ad significandum virum usurpari, communī quasi appellatione: tamen vidua, & maximè conjugata eam interpretationem non admittit.

Ad huc respondendum, levioris momenti rem esse, quām ut amplius disceptetur: nam ea onera non sunt gravia, ut bonorum ejusmodi operum propositum viri excutiant, imò eadem illa sunt, quæ ex-naturæ, DEIque legibus tenentur observare. Præterea probabile non est, tanto cum discrimine egisse beatissimam Virginem, & summos Pontifices, ut cum immediate ante à de utroque sexu locuti fuissent, iterumque postea utrumque complectantur, medio intermone relictis viris, soli femineo sexui pensum imponant, nullum omnino istius diversitatis affulgente ratione.

A N I M A D V E R T E N D U M secundò, per promissionem non intelligi votum, sed propositum duntaxat servandi continentiam, suum intrinsecumus gradum. Unde non est quod meticulosum quempiam permoveat, aut absterreat, quasi Sodales ad castitatis observantiam voto illigentur, non intemperantes modo, sed etiam sacrilegi futuri, si se contaminent, delinquentes ea in parte; quod magno oneri à timidis dicitur: molliri potest, inquit Theoph. Raynaudus, ea durities (stamen durities, & non decus supernaturale Religionis, honestati temperantiae superadditum) si recolatur, plerumque PROMISSIONIS nomen in hujusmodi negotiis, non nisi firmum propositum, à voto longè dversum, sonare: sicut sècundum penitentes, inter confitendum, fervore spiritus correpti, tundente animum, adhibiti, quā minis de Cœlo, quā verbi fortibus Confess. r. y. promittunt se deinceps abfuturos flagitio. Non quod vovent vitæ integratatem, & sceleris illius puritatem: sed quod contestentur, quam cupiant frugi evadere, nec quod vomitu eferunt resorbere. Explicatè id tradiderunt graves Authores, tum antiqui, tum recentiores, è quibus N. Thomas à IESV lib. 2. de Confratern. S. MARIAE de monte CARMELO Cap. 4. Cyprianus à. S. MARIA in Thesauro Carm. 1. part. Cap. 23. Lezana loc. supra citato Cap. 12. num. 23. Irenaeus à S. Jacobo scđt. 2. Cap. 7. §. 2. Gregorius Nazianzenus à S. Basilio in Adoptione parthen. 3. part. Cap. 4. & alij cumplures.

Unde ex promissione hac, alia non oritur obligatio, neque hac ex parte aliter augetur offensa, quām ex ceteris pīc, Christianèque vivendi præceptis. Sodalis ergo, si nitorem debitæ castimonie inquiet, (quod avertat DEUS) astringitur quidem obligatione explicandi in Confessione noxam intemperantiae, sicut ceteri Fideles similiter delinquentes: sacrilegium tamen aperire non tenetur, quia nullum

375.

Quid per
promissione
hic intelli-
gendū sit?

Confrater
contra ca-
ritatem
delinquens
quomodo
nullum

in Confessione delictum manifestare debeat?

376.

nullum admisit, nullo ad id voto, sed tantum nudo proposito adstrictus. Propositum autem istud explicatè necessariò faciendum non est (quamvis melius & efficacius id fieret) sed sufficit sacri habitor suscepitio, cum animo servandi ea, quæ sunt præscripta.

A D V E R T E N D U M tertio, præfatam promissionem minime pedire, quo minus status mutari queat, sed integra manet (ut prius) libertas penes virginem aut viduam ad nubendum. Tunc vero prior continentiae virginalis, aut vidualis obligatio transit in debitum servandæ castitatis conjugalis.

De hac Continentiae servandæ obligatione, ejusque summa, respectu Sodalium Partheniorum, congruentissimaq; convenientia plura appositiè differit noster Gregorius Nazianzenus à S. Basilio in *Adoptione parthen.* Cap. 4. part. 3. & in instructione familiari Confrat. S. Mariæ de monte Carmelo Cap. 19.

377.

Quid nomine Horarum Canonicarum significatur?

Recitantes Officium parvum B. Virg. satis faciunt.

A D V E R T E N D U M quartò, circà obligationem Horas Canonicas recitandi, quod Theologi communiter, nomine *Horarum Canonicarum*, intelligent, & significant Officium Divinum seu Canonicum, in Choro recitari solitum, & ad quod Ecclesiastico jure obligantur Clerici, aut ob sacram Ordinem, aut ratione Beneficij. Istud recitetur, haud dubie satisfiet ex hac parte Confraternitatis muneri. Ad illud nihilominus Confratres omnes teneri, nemò jam afferuit post expressam Cardinalium declarationem, à PAULO V. confirmatam, anno 1613. Illi etenim minoris tantum Officij B. Virginis meminere; sive, id dixerint, veluti priorum Bullarum Pontificiarum interpres; sive quod per Horas Canonicas indefinitè sumptas istud officium putaverint intelligi posse: quemadmodum partem esse Canonistarum Horarum censuit Navarrus *de Orat.* Cap. 10. num. 4. Superiori decreto videntur pridem compulsi nostri Ordinis Patres Calceati, ut decernerent an. 1625. *Constitut.* 4. part. Cap. 28. Litera habentes Officium saltē parvū B. Virginis &c. recitandū esse. Lezana quoque qq. Reg. Tom. 2. C. 15. n. 46. & lib. de Patron. loc. cit. constanter affirmat sufficienter satisfieri per Officium parvum B. Virginis. Porro anteprefatam declarationem major esse poterat difficultas: nihilominus idem quoque tunc sensere Petrus Lucius in *Compendio Histor. Carmel.* in annotat. ad Bullam Sabbatinam, & Thomas à IESV loco supra cit.

378.

A D V E R T E N D U M quintò, non esse necessariò recitandum Officium,

sicūm juxta ritum Ordinis Carmelitarum, sive recitetur majus Canonū, sive minus B. Virginis. Cum enim beatissima Virgo velit & obliget Confratres, ad recitandum juxta Regulam datam à S. ALBERTO Patriarcha Ierosolymitano, & in illa aliud non decernatur, quām ut recitetur, secundūm institutionem SS. Patrum, & approbatam Ecclesiæ consuetudinem : sequitur, quod illi omnes, qui recitant Officium aut Romanū, aut Benedictinū, aut Dominicanū &c. completere satisfaciant huic muneri ; recitant namque secundūm institutionem SS. Patrum, atque approbatam Ecclesiæ consuetudinem. Ita censent unanimiter P. Thomas à JESU & P. Lezana suprà citati, P. Theoph. Raynaudus in *Parænesi ad Sodales*, P. Gregorius Nazianzenus, & P. Irenæus loc. *supra cit.* P. Franciscus à Puerō JESU in *Expositione Bulle Sabbath.* alijq; complures.

Æquum nihilominus & congruum existimat P. Irenæus, ut Confratres, quantum in ipsis fuerit, Carmeliticum recitent : eo quod magis sit proprium Ordinis à quo Sabbatinum emanat privilegium. Si quis tamen teneatur ad aliud recitandum, ratione professionis in alio Ordine, aut obsequij in alia Ecclesia, &c. non ideo privabitur Sabbatina gratia. Imò si quis esset assuetus ad Horas B. Virginis secundum formam Concilij Tridentini, nec similem devotionis sensum experiretur in persolvendis Horis ad normam Breviarij Carmelitici, retinere posset priorem usum. Cum enim utraq; sit licita, & permitta, id maximè consulendum, & suadendum, è quo impensior pietas, devotionisque Marianæ ardor percipitur.

Monent tamen plures è prefatis Authoribus, minimè satisfieri huie muneri per recitationem psalmorum pénitentialium, Officij defunctorum, &c. quia non sunt Officium B. Virginis minus, nec majus Canonicum : nec per alia breviora immaculatae Conceptio- nis, similiaq; officia, non enim videntur esse approbata ab Ecclesia, sed potius privata devotorum exercitia.

Neq; etiam per illa eadē, aut quælibet alia, quantumvis etiam in usum singularem approbata : nam dicitur, debere esse secundūm approbatam Ecclesiæ consuetudinem : ita, ut non sit solūm approbatum, verum etiam in Ecclesia sit consuetum, quod est meo iudicio, in Choro seu Ecclesia aliqua recitari solitum. Unde si pro Ecclesia aliqua, novum aliquod B. Virginis Officium in Choro recitandum, approbaret summus

N n n

Ponti-

Non obli-
gantur
Confratres
recitare
Officium
juxta ritū
Carmeli-
tanum,

Licet hoc
uti ritu ma-
gis conve-
niens, con-
sultumque
videatur,
nisi aliud
obstet, &c.

Non satis-
fit huic ob-
ligationi
per Officiū
minus Con-
ceptionis
immacula-
tz, aut alia
similia,

Nec per
officia pro
particulari
usu appro-
bata.

Pontifex, crederem per illud etiam satisfieri posse; sive brevius solle-
tò fuerit, sive longius, quia non attenditur Officij quantitas, sed
qualitas, seu approbata Ecclesiæ consuetudo: non autem satisfacere
huic Sodalitij muneri, qui recitaret pro usu v. g. Petri in particulari
approbatum, ratione ejus devotionis &c.

379.

Qui Horas
recitant
non tenem-
tur ad ab-
stinentiam
Feria quar-
ta, nisi ex
confilio &
laudabili
consuetu-
dine, & ad
lucrandas
indulgen-
tias Pauli
V.

A N I M A D V E R T E N D U M sextò, non teneri ad abstinentiam à carnibus Feria quarta ac Sabbato, vel ad jejunandum vi Sabba-
næ, eos, qui Horas recitant. Si tamen Feria quarta abstineant, lu-
crantur, præter meritum boni operis, concessam à PAULO V. in-
dulgentiam, de qua supra Part. 4. Cap. 5. diximus. Laudabilis nihil
ominus & antiqua fuit, estq; consuetudo, ex devotione solum & con-
silio, non ex precepto, ut Confratres Feria quarta à carnibus absti-
neant, et si Officium recitent. Quod etiam satis aperte insinuat
hifce verbis lectionum Divini officij Commemorationis solemnis
beatissimæ Virginis de monte Carmelo: Non in hoc tantum seculo, Or-
dinem (Carmelitarum) sibi tam acceptum multis prærogativis B. Virgo
signavit, verum & in alio; (cum ubiq; & potentia, & misericordia plurimamente
Filios in Scapulariis Societatem relatos, qui abstinentiam modicam
precesq; paucas eis prescriptas frequentarunt, ac pro sui status ratione iactum
coluerunt, materno planè affectu, dum igne purgatorio expiantur, sicut
ac in Cœlestem patriam obtenuit suo quantocvys pie creditur efferre &c.

380.

An Sodales
nostris de-
beant se
appellare
Confratres
& Confor-
res Ordinis
Carmelita-
rum?
Vide de
his Cap. 13.
part. 4. n.
274.

Sodales
nostris Con-
fratres Or-

TIS V 1 I. Constitutione aliam quandam deducunt obligationem à Confratribus servandam: scilicet, ut appellent se *Frates & Sorores Ordinis Carmelitarum*. Verum alij Pontifices eam conditionem minimè expresserunt, licet de facto ijsdem nominibus Sodales appellant. In vulgata quoque JOANNIS XXII. Bulla, eadem legitur nuncupatio, appellantes se *Confratres & Conforeres mei Ordinis &c.* ait B. Virgo ad eundem Pontificem: ubi observandum Carmelitarum institutum nuncupari, *Ordinem Fratrum B. MARIAE Virginis de monte Carmelo*: quem titulum pluribus Diplomatibus summi Pontifices, indulgentias etiam largas impertientes ijs omnibus, qui hoc modo Ordinem nostrum vocarent, confirmarunt.

Hinc consecrariè dedicatur, Sodales nostros similiter nuncupando esse, *Confratres Ordinis B. MARIAE Virginis de monte Carmelo*. Qaz omnia eximium faniè splendorem huic Sodalitio adsciscunt; tum ipsi appelle-

appellationis prærogativa , tum quod ipsius appellatio , leges , ritus &c. ab ipsamet sanctissima DEI Genitrice instituta fuerint. Nec est quod æmulum aliquem singulare istud Carmelitarum beneficium provocet ad invidiam , aut displicantiam , cum Christianus omnis appelletur Christi Frater ; unde D. Anselmus : *quod tantum Patrem , & tantum Fratrem sortiti sumus , utiq. B. MARIAE adscribere debemus &c.* vide sis de hoc Raynaud. lib. cit. 1. part. cap. 3. & iterum in *Parænesi ad Sodales.*

PRÆTER suprà enumerata munera , aliud quoddam assignavit CLEMENS VII. in Bulla , cuius initium est , *Ex clementi.* ut nimirum Ordinis statuta Confratres servent. Quod tamen nec usu receptum , nec intelligendum de ijs statutis , quibus Religiosi professi hujus Ordinis adstringuntur : cum eorum observatio in multis repugnet Secularibus , qui in hoc Sodalitium adoptantur. Mendum irrepsisse , Amanuensis incuria , in ipsum Diplomatis textum omnino credendum est ; qui sic habet : *Qui Confraternitatem de monte Carmelo ingredi , seu Confratrum Confraternitatis ejusmodi numero ascribi , ipsiusque Ordinis statuta observare , ac habitum dicti Ordinis deferre &c.* cum potius legendum sit , juxta aliud ejusdem Clementis Diploma , cuius initium ab his verbis dicitur , *Dilecti Filij. hoc modo. Qui Confraternitatem de monte Carmelo ingredi , seu Confratrum Confraternitatis ejusdem numero ascribi , ipsiusq; statuta observare , ac habitum dicti Ordinis deferre &c.* Quæ lectio & cohærens est , & legitima videtur , atque intelligenda de statutis Confratrum proprijs , hoc est , expositis supra munib[us] , ad quorum observationem tenentur.

CAPUT III.

Proponuntur & dissolvuntur nonnulla dubia ac difficultates circa asserta in superiori
Capite.

VÆRITUR primò An Horæ Canonice à Confratribus , 382. juxta supra dicta , recitandæ , debeant quotidie recitari ?
Respondetur , summos Pontifices circa hoc nihil determinate expressisse , sed remissæ ad formam Alberti ,
Non 2. quæ

dinis B.
Maria V.
de monte
Carmelo
nuncupari
valent; &
quām excelle
lens fir
hujus ap
pellationis
prærogati
va?

Lib. de Ex
cell. B. V.
cap. 9.

381.
Ad Ord
inis statuta
servanda
non astrin
guntur.
Confra
tres.

**Confratri
bus reci-
tādē sunt :**
nisi legiti-
mē impe-
diantur,

quæ solūm meminit institutionis SS. Patrum , & approbatæ consue-
tudinis Ecclesiæ : juxta hanc verò quotidiana recitatio requiriuntur.
Unde Constitutiones Ordinis ann. 1625. teste Irenæo suprà citato,
quotidianam Confratribus recitationem prescribunt. Ut dicamus
quod sentio, suppono non posse difficultatem esse de iis , qui aliundē
tenantur quotidiè Officium persolvere Canonicum, quales sunt Sacer-
dotes &c. nam solvendo debitum unum , satisfaciunt pariter alteri.
Cæteros quoque exīstimo debere quotidiè recitare , nisi legitimo &
liquo impedimentoo excusentur. Communis enim loquendi modus
ac usus, per obligationem recitandi , quotidianam intelligit; sicut
per obligationem servandi festa, singulos dies festos intelligit, & quan-
dō præcipitur jejunium in Quadragesima, quotidianum jejunium ex-
igitur, cum indefinita sit locutio.

Petes , quale debeat esse impedimentum ad excusandos Sodal-
ites à quotidiana recitatione?

**Quale im-
pedimen-
tum illos
excusare
queat?**

Respond. non debere esse tantum, quantum exigitur pro eximis
dis Sacerdotibus, aut similibus &c. personis à Breviarij recitatione.
Quare, inquit Irenæus loc. cit. si quis per horam tantum quotidiè or-
are posset, cuius medium mentali orationi soleret tribuere, eo quod
indè spirituales animæ vires augerentur : aliundē Rosarij Domini-
cani Sodalitio nomen quoque dedisset, ex quo deberet ter in hebdo-
mada dicere Rosarium , vel aliis pietatis operibus, precibusque ef-
set deditus, magno cum affectu & ardore, puto sufficere , si aliquoties
in hebdomada, pro majori aut minori impedimenti ratione, Horas
B. Virginis recitaret, ita ut tunc dicenda non foret dispensatio, sed
major non esse ex natura rei, atque ipsius institutionis obligatio. Id
colligo ex ipsa Bulla, reducendo utramque partem , *legentium & na-*
legentium, uti par est, ad æquitatem. Etenim quotidiana recitatio
tanto cum rigore præcepta, ut omne aliud exercitium , precesque re-
liquas excludat , longè gravior est abstinentia carnium per diem u-
num , (si quidem Sabbati abstinentia, aliaque jejunia sunt de necessi-
tate Ecclesiastici præcepti :) Ergo cum in Bulla tantus rigor non
sit expressus, induci non debet latum adeò discrimen inter Contra-
tres legentes, & non legentes , quo sanè deterioris conditionis eva-
derent Literati. Ita Irenæus . hæc tamen ejus expositio quadom
nia non probatur ab omnibus.

ALIA

ALTERA quæstio primæ est affinis: utrū scilicet, integrum sit recitandum officium?

Respond. Affirmativè: Horarum enim Canonicarum nomine includuntur Matutinum cum Laudibus, quatuor Horæ minores, Vespera & Completorium: quæ septem sunt numero, ex præcepto, rituque Ecclesiæ. Confirmatur hoc ipsum. Bullæ loquuntur indefinite; ergò non est ratio, cur ad certas solum Horas, aut has potius quam illas, aut plures, aut pauciores sis obligatus: Ergò vel ad omnes omnino teneris, vel ad nullas.

Simili arguento probari potest *quotidiana* recitatio, cum ad certos dies non adstringat Bulla, sed loquatur indefinite. Nec obstat superius adducta compensatio, seu reductio ad æquitatem, de qua, ex sensu P. Irenæi, in priori dubio. Nam ea reductio locum habere non videtur, nisi quatenus gravitas obligationis augetur per hoc, quod omnes alia preces essent in suprà memorato casu interdictæ seu intermittendæ: in quo supponitur esse aliquod impedimentum; quo existente idem erit sentendum de *integritate* Horarum, quod de *quotidiana* recitatione: eo autem cessante, integrè quotidiè recitandæ erunt.

QUÆRITUR tertio, utrū is, qui ratione Ordinis sacri, Beneficii, aut alia ex causa recitat majus Officium, teneatur etiam ad Officium minus B. Virginis, ut fruatur Bullæ Sabbatinæ privilegio?

Respond. Non teneri: nam alterutrum sufficit, majus quidem officium ex Diplomate JOANNIS XXII. ALEXANDRI V. & CLEMENTIS VII. minus vero B. Virginis ex decreto Sac. Inquisitionis Romanæ ann. 1613. Ordinis Constitutionibus, Authoribusque universis, qui ea de rescripsere. Quod etiam tales unica recitatione sive majoris, sive minoris B. Virg. officij satisfaciant, indè patet ac probatur; quod unico actu potest quis pluribus, ac diversis obligationibus satisfacere. v. g. unico jejunio obligationi præcepti Ecclesiastici, & voti specialis, vel pœnitentiae in confessione impositæ.

QUÆRÆS quartò, Utrum recitans Officium parvum B. Virginis, animo luctandi privilegium Sabbatinum, & omittens culpabiliiter Officium Divinum, ad quod obligatur ratione Ordinis sacri, Beneficii, aut alterius tituli, illud de facto consequatur?

Nnn 3

Negati-

383.

Officium
integrè re-
citandum
est.

384.

Non tene-
tur ad Offi-
cium parvum
B. Virginis
qui ex alia
quacunque
causa reci-
tat Officiū
majus Di-
vinum.

Negativam sententiam subjectæ videntur suadere rationes, I.
Nemo lucratur indulgentiam, ex Theologorum sententia, per opus
in lethali peccato patratum: homo autem ille recitat Officium B.
Virginis lethalis culpæ reus, ob neglectum Breviarium; Ergo d.

II. Videtur ille agere contra mentem & voluntatem Sandii,
Virginis, in concessione Sabbatini privilegij expressam. Cum DEL-
PARA Virgo omnem in eo videatur posuisse solicitudinem, ut pre-
cepta Divina, Ecclesiæque servarent Confratres; unde vix aliquid
præter illa præscriptum voluit v. g. continentia, jejunium &c. Eg-
ò signum est, noluisse cum eo contrahere, qui præceptis neglegit,
leviora præstat opera, quibus adipisci poterit illud tam singulare
privilegium.

Contra-
ctus natu-
ra, que
sit?
Sabbathi-
num privi-
legium an-
contractus
dici possit?

Pro affirmante sententia hæc militant argumenta. I. Naturæ
contractus: cui, si pars una satisfaciat, deesse non debet altera:
Sabbatinum verò privilegium foderis, & contractus induit rationem,
mutua ex promissione, cui satisficeret per recitationem Officii
B. Virginis, (positis alijs de continentia &c. de solo quippe Officio
hic disputamus,) piè ergo præsumendum ac dicendum videtur, pif-
simam misericordiæ Matrem sua quoque ex parte Confratri tali sunt
minime defuturam. II. Par videtur argumentum de hoc sacri Scapu-
lularis beneficio, quoad Sabbatinam è purgatorio erectionem, ac de
primo, quoad immunitatem ab æterno incendio: at hoc probabili-
liter consequetur, qui continuè gestat ex devoto in sanctissimam Vir-
ginem affectu ejus Scapulare, debitumque illius cultum minime ne-
gligit; esto aliundè à lethalibus sit culpis haud omnino immunis.
(Non quod ejusmodi peccator eo in statu sit DEUM visurus, quod
asserere, impium esset & hereticum, sed misericordissima Virgo Scapu-
lularis intuitu, pacifice foderis, cui ille satisfecit, ejusmodi gratia-
rum auxilia ipsi, alioquin indigno, obtinebit, quibus convertatur, ut
conversus salvetur.) Similiter ergò, qui legendi Officium B. Vir-
ginis Sabbatino muneri satisficerit, licet aliundè lethali culpe ob-
noxius, videtur id præstisſe, quo post mortem sperare poterit Sab-
batini privilegij effectum: (si tamen antè deceſsum remissa fuerit
noxa mortalis, alioquin nullum haberet quæſio locum.)

386.

A D P R I M U M oppositæ sententiæ argumentum respondet
primò: nolle Theologos omnia opera fieri in gratia, sed suffici-

fiū.

Si ultimum, quo quispiam lucraturus est indulgentiam, eo in statu peragatur. Quia ex doctrina Sabbatino privilegio nullus erit privanus ex eo præcisè, quod quædam Confraternitatis munia exercuerit lethali culpæ obnoxius, dummodo in gratia ultimum perficerit. II. Non desunt, qui velint acceptam in peccato indulgentiam valere recedente fictione, quorum ex sententia valebit Sabbatina, saltem expiatis per contritionem, aut Sacramentalem pœnitentiam peccatis. III. Aliquod etiam discrimen ponendum est eam inter indulgentiam, quam suis operibus Fideles adipiscuntur, & Sabbatinam, de qua agimus. Nam in priori illa habetur immediatè operum ratio, quorum intuitu dispensantur merita Christi, & ex aperto Ecclesiæ thesauro id assumitur, quo satisfiat pro pœnis peccatorum ejusmodi hominis. In posteriori ipsius hominis opera immediatè non spectantur, sed DEIPARÆ Virginis suffragium, intercessio atque protectio. Unde mirum videri non debet, quod SS. Virginis merito hic obtineat, quod malis suis operibus, neque hic, neque aliis ullus fuisset asseditus.

Nec refert, si objicias, SS. Virginem operi peccatoris non moveri, ut pro eo intercedat, uti per opus pravum Christus Dominus non movetur ad applicandum suæ Passionis meritum. *Respond.* Neutrum quidem excitari intuitu operis mali, utrumq; nihilominus misericordia moveri erga peccatorem: sanctiss. verò Virginem, eo quod miseris ac destitutis peccatoribus data sit in singulare refugium, materno prorsus affectu eorum omnium saluti consulere, ac de Confratribus suis magis esse solicitam, quos sui fœderis tessera cum videt insignitos, specialibus adjuvabit auxilijs, inita fœderi, ut satisfaciat. Nec propterea opera rejicimus, sed modo jam tradito misericordissimæ Virginis potentissimam intercessionem potissimum consideramus, quæ necessariam nobis gratiam pro exercendis bonis operibus, nobis impetrat, & obtineat.

A D S E C U N D U M respond. sanctissimam Virginem intendisse quidem DEI & Ecclesiæ mandatorum observationem, verum omnia eodem omnino rigore non præcepisse; quasi irritum esse voluerit suæ Confraternitatis pactum eo ipso, quod semel, aut iterum unum mandatorum ejusmodi Confratres transgressi fuerint. Sed ex ijs^o Regina Virginum elegit præcipue virginitatem, & continentiam,

Utrum
omnia o-
pera pro
indulgent.
lucro re-
quisita de-
beant fieri
in in gra-
tia?

Quodnam
intercedat
discrimen
inter Bul-
læ Sabba-
thinæ, cæ-
terasq; in-
dulgentias?

Curbeatiss.
Virgo ma-
gis solicita
sit de suo.
rum Con-
fratrum fa-
lute?

387.
Qu modo
SS. Virgo
intenderit
Dei & Ec-
clesiæ mā-

qua

*datorū ob-
servationē
in designā.
dis mune-
ribus suis
Confratri-
bus?*

qua maximè delectatur , eamq; Confratribus proposuit , atque mo-
dia , que ad continentum juvarent , hinc orationem , inde jejunia
adsignavit. Istam autem orationem esse Ecclesiasticum , aut parvum
B. Virginis Officium, interpretati sunt Pontifices , Cardinales , te-
terique Authores , qui ea de re scripsere. Putandus est igitur fidem
satisfecisse , qui , omisso culpabiliter majori , parvum B. Virginis
recitavit Officium : quod tamen absolute non ausim afferere ; id
prudens Lector perpendat accuratius , quid sit securius ac probab-
lius. Ex dictis ,

*Utrum de-
beat esse in
gratia , qui
Confrater-
nitatis o-
pera exe-
quitur?*
Vide de
his P. Do-
minicum
à SS. Trini-
tate Tract.
de Jubilæo
controversi.
13. Cap. 6.
Gabrielé à
S. Vincen-
tio p. 3. de
Sacram.
pœn. d. 13.
quest. 3.
Stephan.
à. Paulo
Tract. 5. d.
dub. 12. n.
292.

Colligere licet , illum pariter non debere esse in gratia , qui
junat , abstinet , aut alia exequitur , ut Sodalitij legibus satisfac-
tur. Quæ doctrina complures habet patronos in simili materia , comu-
natur de jeunijs in Jubileo præscriptis , alijsq; similibus. Quanquam
iterum , qui v. g. dum jejunat ex præscripto Confraternitatis , non
est lethalis furti , videri possit differre ab alio , qui dum recitat O-
fficium B. Virginis omittit Horas Canonicas. Prior etenim debet
cum Confraternitatis solvit integrè , esto delinquat in alio. Ap-
terior peccat in ipso metu Confraternitatis opere , nempè vitioli Ha-
rarum recitatione. Nisi dixeris , eum in rigore non peccare circa
opus Confraternitatis , cum non Canonicum Officium duntaxat , sed
disjunctivè istud , aut B. Virginis parvum Officium debeat recitari.
Tunc vero recitatio Horarum beatiss. Virginis dici nequit vincere ,
cum non sit causa negligendi Horas Canonicas , in quarum negligen-
tia atque omissione est culpa : at nec censeri potest meritoria , non de-
congruò , cum sit opus mortuum : sed dici debet , aut penale , aut
melius conventionale opus , de quo , & pro quo cum sanctiss. Virg-
ine initum est pactum. Conventionale autem opus valere , esti-
tum in peccato , suadet contractus natura : nam qui aliquid promi-
sit , puta eleemosynam , verè stat promissis dando eleemosynam ,
esto peccaret aliundè , si prava intentione hoc faciat , vel ex alieno
eroget &c.

388.

A L T A tamen , inquit Irenæus loc. cit. occurrit ratio , quæ
vincat præfatum Sacerdotem Sabbatinam non lucrari. Si videlicet
Horarum obligationem pro Confratribus sic interpreteris. C. L.
MENS VII. Horas præcepit juxta formam ab Alberto præscriptam.
Albertus vero in Régula aliam non assignavit præter istam : Bl.

Horas Canonicas cum Clericis dicere norunt, eas dicant secundum institutionem SS. Patrum, & Ecclesiae approbatam consuetudinem. Qui verò eas non novent, viginti quinque vicibus Pater noster dicant &c. ubi observandum, non dixisse tunc expliciter: Qui norunt literas, dicant cum Clericis &c. sed qui cum Clericis dicere norunt, id est, qui inter Clericos fuerint cooptati, cum Clericis &c. unde tria deberent conseculari Confratrum genera distingui. Alij enim norunt legere cum Clericis, id est, sunt Clerici, quibus præscriptum est Officium Canonicum: Alij norunt quidem legere, sed non cum Clericis, quia ad Clericatum sunt inepti, ut feminæ, vel non sunt promoti, ut viri laici, ad quos videri potest spectare obligatio recitandi Horas beatiss. Virginis: Alij demum nullo modo sciunt literas, quibus jejunium & abstinentiam B. Virgo assignavit. Hæc sententia (cujus examen Lectori committo) si admittatur, nihil proderit Sacerdoti Horarum B. Virginis recitatio, si Breviarium omittat, quia Horæ illæ ad eum non magis pertinent, quoad hoc Sodalitij munus, quam jejunium & abstinentia ignaris literarum imposita.

Ex quo præterea infertur, Sacerdotem, qui propter legitimum impedimentum excusaretur à Breviario, haberet tamen copiam recitandi Horas B. Virginis, non teneri ad eas recitandas: sicut sublata legendi quascunq; Horas, etiam B. Virginis, opportunitate, non tenetur jejunare aut abstinere, ut satisfaciat Scapulari. Nam in ea sententia tria ejusmodi munera essent omnino disparata pro triplici Confratrum statu. At si existimes disjunctivè proponi Breviarium & Horas B. Virginis universaliter pro omnibus, qui norunt legere, sive sint Clerici, sive alij, tunc Sacerdos Breviarium recitans, satisfaciet quidem, quia implet partem alteram disjunctionis: at excusatus à Breviario, si supetat facultas recitandi Horas B. Virginis, ad eas tenebitur lege Confraternitatis; quia quantumvis impeditus sit quoad unam disjunctionis partem, liber tamen est quoad alteram. Deniq; si ne quidem Horas B. Virginis posset legere, ad jejunium & abstinentiam nullatenus tenebitur; quia id munus nullo modo respicit eos, qui norunt legere, nec sub determinato, nec sub hypothetico, aut disjunctivo præcepto.] Hucusq; Irenæus.

QUÆRES quinto, utrum nescientes literas possint lucrari pri-
vilegium Sabbatinum recitando preces à B. Alberto in Regula Fra-

Nota tria
Confratru-
genera.

Utrum Sa-
cerdos le-
gitimè ex-
cusatus ab
Officio Di-
vino tene-
atur ratio-
ne Bullæ
Sabbati-
næ ad Ho-
ras B. Virg.
persolvere-
das?

tribus nostris Laicis præscriptas? Non desunt, qui censuerunt id fieri posse, & tales ad hoc teneri. Ex his fuit R. P. Thomas à JESU lib. 2. de Confratern. S. MARIAE de monte Carm. cap. 4. Et videtur id colligi & deduci ex Diplomate JOANNIS XXII. prout ab aliquibus refertur.

Nescientes
literas non
tenantur
ad preces
Fratribus
Laicis in
Regula N.
præscri-
ptas, sed
ad jejunia
& abstine-
tiam.

390.

Utrum li-
ceat Con-
fratribus pro
libitu aut
officiū re-
citare, aut
abstinentiā
servare?

Non licet,

Sed contraria sententia absolutè tenenda est cum R. mo Theodo-
ro Stratio, Lezana, Gregorio Nazianzeno à S. Basilio, Irenzo
S. Jacobo, & alijs. Ratio hujus est, quod nulla omnino hujuscemodi ob-
ligationis in Bullis Pontificijs mentio habeatur. Et ipsamet sanctissima Virgo pro ignorantibus literas apud JOANNEM XXII. pio-
nia & abstinentiam assigavit: quod autem ad Regulam Alberti
mittat, intelligendum est, de recitantibus Horas Canonicas, &
terarum gnaris.

Nec refert, quod vulgata JOANNIS XXII. Constitutio rep-
riatur apud nonnullos cum isto onere, illa enim lectio legitima
non est, cum nec in authenticis, nec in alijs Pontificum Diplomaticis,
ullum ea de re verbum reperire sit.

QUÆRES sexto, An sit integrum & licitum Confratribus pro
libitu, aut recitare Officium majus, aut parvum B. Virginis, aut pri-
scripta jejunia atq; abstinentiam servare?

Affirmative ad hoc respondet præfatus P. Thomas à JESU in
supra cit. & id deducere nititur, ex pia præsumptione atque interpre-
tatione verborum, ac mentis, SS. Virginis, ac summorum Pontifici-
cum, qui videntur reliquise liberæ Sodalium electioni, alterum
ex his feligere ac præstare posse. Non enim censentur ita assigna-
re pro literarum peritis Officij recitationem, ut illos determinat
huic uni adstrinxerint &c.

Sed negativè respondendum esse, docent communiter omnes
ferè, qui hanc difficultatem attigerunt. Ita P. Cyprianus à S. Ma-
RIA, P. Leo à S. Joanne, P. Irenæus, P. Daniel à Virg. MARIA, &
alijs permulti, ipsaque Ordinis Constitutiones ann. 1626. **P**art. +
Cap. 28. §. 6. & non minus facile quam validè probari posse videtur
ex ipissimis SS. Virginis verbis ad JOANNEM XXII. Pontificem,
quibus manifestè atque absolutè suum quibusque, tam nostenitus
quam nescientibus literas, munus atque obligationem determina-
tè assignat. Ab his enim signatis jejunia & abstinentiam, ab i-

Iis vero Officij recitationem pro Bullæ Sabbatinæ lucro requirit ac reposcit. Idem statuunt & exigunt summi Pontifices, maximè PAULUS V.

Ex quo etiam facilè patet alterius, huic jam dictæ affinis, quæstionis resolutio: utrum seilicet liceat Confratribus alternativè seu indifferenter pro suo beneplacito, nunc recitando, nunc abstinentendo &c. huic muneri satisfacere? Ven. P. THOMAS supra laudatus respondet probabile videri, hoc fieri posse à Confratribus pro ipsorum beneplacito ac commoditate. Sed nobis, & illis omnibus, qui negativam sententiam amplectuntur circa superiorem quæstionem, quoad hanc etiam negativè respondendum est, ob suprà insinuatam rationem. Nec censentur Confratres contrarium agendo muneri suo plenè satisfacere, ac proinde periculo sese expōnere non fruendi privilegio Sabbatino.

Quæritur septimò, utrum Fratres nostri Laici, qui norunt legere, non tamen cum Clericis, obligentur recitare parvum B. Virginis Officium, ut gratiam Sabbatinam lucentur?

Respond. primò, probabilem videri ac securam affirmativam sententiam. Probatur: nam cum lex universalis sit & indistincta, nec ullum afferri possit rationis discrimen, quod Fratres nostros ab hoc onere eximat, censebuntur pariter ad hoc obligati: ne forte alias tanti beneficij expertes fiant. Idem ferendum judicium, inquit Irenæus, de nostris Sacerdotibus professis, si officium omiserint, aliaque prescripta non servaverint.

Respond. secundò negativam non carere sua probabilitate ac securitate. CLEMENS enim septimus apertè satis in utraque sua Constitutione Dilecti Filij. & Ex elementi, eos ab onore recitandi eximere videtur. Dum primò ait, animas Fratrum, seu Religiosorum ac Sororum adjuvandas post mortem, &c. ac deinde subjungit pro Confratribus, quodque Confratres ipsi gratiarum eundem participes fieri volunt, Horæ Canonicas, juxta formam ab Alberto Patriarcha &c. Ex quibus liquet, istud onus Officij persolvendi Confratribus duntaxat, non Fratribus Laicis Ordinis impositum videri.

Hanc quoque tuetur sententiam prædictus venerab. P. Thomas à JESU loc. supra cit. ubi docet Fratres laicos Ordinis satisfacere huic muneri, & lucrari Bullæ Sabbatinæ gratiam recitando illum nu-

391.

Neque
etiam al-
ternativè.

392.

An nostri
Fratres la-
ici, qui
legere no-
runt, te-
neantur
recitare
Officium
parvum B.
Virg.?Probabilis
est senten-
tia affir-
mans:
nec mi-
nus proba-
bilis secu-
raq; sen-
tentia ne-
gans.Satisfaci-
unt prædi-
cti Fratres

huic debito recitando assignatum in Regula numerum Pater noster, & observando præscriptam abstinentiam & jejunia.

merum Pater noster, seu orationis Dominicæ, in Regula Alberti pro Matutino, Laudibus, Prima & Horis reliquis assignatum. Præter quam quod alio titulo ac ratione satisfacere videantur, observando præcripta à Regula, & Bulla Sabbatina jejunia & abstinentiam.

Hos Fratres, ac omnes Ordinis professos, agendo de confessi-
nibus requisitis à Carmelitis, pro adipiscendo Bullæ Sabbatine pio
vilegio, subiectis verbis pijissimè exhortatur R. P. Daniel à Virgo
M A R I A in sua laudatissima *Vinea Carmeli* 5. Part. Cap. 7. num. 81.
[P O R R Ó hujus nostri Ordinis Fratribus professis ipsa B. Vir-
go has præscripsit conditiones; ut scilicet Regulam suam servent, &
inviolatam teneant: atque in sancta perseverentia, paupertate, & se-
fitate. Ista præstantibus duo promisit clementissima hæc Mater;

nempè salvabuntur, & quod post obitum suum liberati à supplicio pu-
gatoriij, in montem sanctum viæ eterne sint adducendi. Ita habetur ex-
cessariò

observan-
dæ pro lu-
cro Bullo
Sabbatinae
Admonitio
bene per-
pendenda.

*In Except.
Eccles.*

Ita habetur ex-
cessariò
strorum religiosæ observantie insistamus. Quapropter quilibet mo-
strum attendat studiose (verba sunt in simili subiecto Ieronis Carnot-
sis) ut signum sine significato non ferat, & vestem sine virtute non portet, n
fortè sit similis sepulchro desoris dealbato. Itaque gloriam non tantum hon-
orem commendet vestium sed splendor animarum. Liceat itaque sic alloqui Re-
ligiosos hujus Ordinis, verbis S. SIMONIS STOCK, superex
Swanningtono relatis: *Fratres conservando verbum istud in corda vestra,
satagit electionem vestram certam facere per bona opera, & nunquam de-
re, &c.*] Hactenus præfatus Daniel.

C A P U T IV.

*Quænam præstanda sint Confratribus, ut recens-
tis in tertia, quarta, quinta & sexta hujus Operis Par-
tibus, beneficiis ac privilegiis gaudere
queant?*

394.

U M jam sufficienter necessariò præstanda, pro primo u-
secundò Confraternitatis nostræ beneficio, privilegiisque
in superioribus exposuisse videamur, superest, ut de re-
quisitis pro tertio, quod comprehendit plenam merito-

rum seu bonorum operum participationem: & quartò, per quod conferuntur de Ecclesiæ Gazophylacio uberrimi ac ditissimi indulgentiarum thesauri: & quintò, quod multipliees à Sede Apostolica collatas continet facultates exsolutionis à votis, juramentis, peccatis, censuris, pænis &c. compendiò nonnulla dicamus.

Nonnulli, è quorum numero est P. Cyprianus à S. MARIA, *In Thesau.*
ad fruendum his omnibus beneficiis, maximè tertio, exigunt ea, *Carm. I.*
omnia, quæ necessaria esse asservimus pro Sabbatini privilegij lucro. *Part. c. 23.*

P. Simon à Spiritu sancto idipsum innuit in suo opusculo *de Confrat.*
Scapul. pag. 60. editionis quintæ Neapol. Henriquez Tom. 2. lib.
13. Cap. 54. & ex illo Rodericus Tom. 2. quest. 117. art. 7. expresse
quoque testantur Confratres nostros tempore interdicti, seu cessatio-
nis &c. interesse posse Divinis, ac recipere Sacra menta ab idoneo
Sacerdote &c. (quæ sunt de numero privilegiorum CLEMENTIS
VII. de quibus disseruimus suprà Part. 5.) si tamen, inquiunt, à car-
nibus abstineant ferijs quartu & Sabbatis &c.

Hoc quoque non absque fundamento colligi videtur ex ipsa
Bulla CLEMENTIS VII. incipiente *Ex clementi.* per quam conce-
duntur hæc privilegia. In ea enim præmitit Clemens sibi pro parte
Superiorum &c. necnon Confratrum propositum fuisse privilegium
Sabbatinum, Confratribus *ibidem* præscripta servantibus concessum.
Quare oüm infrà idem Pontifex privilegia illa Confratribus conce-
dit, concedere videtur consideratis illis, prout de ijs mentio facta
fuerat in principio ipsius Constitutionis, at mentio facta fuerat de
illis intuitu gratiæ Sabbatinæ, requirentis certa illa onera, seu Soda-
lium ad hæc obstrictorum munia &c. consequenter dicendum videtur
Clementem concessisse hæc Confratribus privilegia cum eodem one-
re ac respectu consideratis. His accedit, quod idipsum ex eodem
Diplomate CLEMENTIS deduci, & suaderi posse videatur: ille e-
nim hæc privilegia, juxta non ignobilis Authoris sententiam, in-
dulxit liberalissimè, ut parthenios Sodales efficacius aliceret, ad ob-
servationem tertie conditionis operum pro Bullæ Sabbatinæ gratia
necessariò requisitorum, quæ aliæ nimis gravia quibusdam esse vi-
debantur.

Alii non absolutè & determinatè, præter sacri Scapularis- 395.
legitimè suscepti piam gestationem, Officij recitationem, aut absti-
nentiam

nentiam &c. sed disjunctivè vel hæc, vel alia pia ac consueta Confraternitatis opera, pro præfatis tribus beneficiorum generibus exiguntur. Hoc suadere nituntur argumento à simili dicto. Videmus enim in Jubilæis & Buila Cruciata non aliter concedi ejusmodi privilegia, quam propter similia pietatis officia.

Docent præterea complures Theologi, quorum nonnulli sponso Parte 3. Cap. 4. & 6. citavimus receptionē ad merita Ordinis non prodidisse ei, qui non est benefactor, &c. Similiter ergo præsumendum, & consecrariè inferendum videtur, summum Pontificem non impetrare præfatam meritorum participationem, nisi pro certis operibus peragendis. Et si hoc dicendum videatur de hac meritorum communicatione à CLEMENTE VII. facta in supracitata Constitut. Clementi, idem asserendum erit de alijs omnibus facultatibus ac privilegijs ab eodem Clemente in eadem Bulla concessis.

His addendum, quod Pontifices privilegia ejusmodi concedentes, soleant ordinariè semper supponere pia opera, quorum maximi intuitu illa conferunt. Quod etiam luculenter ex principio Diplomatici GREGORII XIII. cuius est initium, *Vt laudes*, constare videtur. Nec refert, si dicas gestationem ipsam sacri Scapularis operi esse pium &c. Nā esto hoc admirerem⁹, nihilominus cum præfatis beneficiis, per ampla, eximiaq; sint privilegia, non videntur concilia pro nuda & sola gestatione parthenij Scapularis: sicut nec Regularibus censemur concedi privilegia sua pro solo Religiosi habitus gestatu, sed simul ac potius pro alijs Religionis operibus: ita unctionis, qui doceant Religiosos non viventes regulariter, suis privatis, saltem in foro conscientiæ, privilegijs: nec ad regulariter vivendum sufficit ipsa nuda duntaxat Religiosi habitus gestatio; Ergo similiter non gaudebunt privilegijs sibi alias concessis Sodales habitum faciunt seu Scapulare tantummodo portantes, nihilque aliud præstantes.

396. His omnibus non obstantibus, cum communiori sententiæ inferendum est, quod ad fruendum præfata triplici beneficiorum privilegiorum specie, sufficiat, & aliud non requiratur, quam esse Sodalitem Partheno-Carmelitica Confraternitatis. Ad hoc autem, ut quis sit Confrater, non alio opus est, quam Confraternitatis albo nomen dare, SCAPVLARE benedictum ab aliquo Ordinis Prelato, vel ab habente ab eius autoritatem suscipere, & continuo ad collum religiosè gestare. ita committitur

Verior &
tenenda
sententia.

fermè omnes de hac materia scribentes : ideoq; nullum in particulari
refero.

Hoc unum tamen addendum , & notanter observandum est , Quid i.e.
quod præter jam dictam legitimam susceptionem , & religiosam gesta- specie pro
tionem sacri Scapularis , necessarium omnino sit pro lucrandis a&u indulgen-
indulgentijs , de quibus fusiùs suprà IV. Parte differuimus , adimplere tijis requi-
& præstare ea omnia , quæ summi Pontifices in earum concessione ratur
præscribunt : quæ etiam *ibidem* sufficienter exposuimus.

Hæc sententia probatur ex ipsis Pontificijs Constitutionibus ;
quæ pro adipiscendis dictis privilegijs aliud omnino exigere non vi-
detur , ut satis constabit accuratiūs perpendentibus earum tenores
& contextum ; & ita illas intellexisse , exposuisseque reperimus com-
muniter Authores . Prætereà videmus diversos Pontifices complura
concessisse famulis , & familiaribus Regularium non dissimilia privi-
legia , propter solam cohabitationem &c. non requisitis alijs particu-
laribus pijs operibus : Ergo idem sentiendum , ac dicendum erit de
Confratrum nostrorum privilegijs . Ex his etiam liquet , quomo-
do obviandum ac respondendum sit prioris sententia argumentis .

A d obtinenda beneficia , de quibus in VI. Parte differuimus , 397.
que sicut non passim ac promiscue Confratribus omnibus , sed solùm
specialiter dilectis à DEO , DEIPARAq; divinitus conferuntur , Quidnam
ita non potest generalis pro illis consequendis lex assignari . Licet
autem nonnunquam etiam positivè indignis , atq; immeritis propitiūs
concedantur , ordinariè tamen ex nostra quoq; parte congruam , de-
bitamque dispositionem requirunt . Non parum vero ad illa prome-
renda disponunt ; primò eximia in DEUM , DEIq; Parentem fides ac
fiducia : hæc quippe in receptione similium beneficiorum , que suprà
omnem naturæ cursum divinitus concedi solent , vel maximè exigitur
& concurrit , juxtailiq; Christi Domini dictum Marci 2. *Habete fidem*
DEI . Secundò Marianum Scapulare gestare non modo physicè & mo-
raliter , verùm etiam rite & devotè : quod quomodo intelligendum
sit , & quid sit physicè , quid moraliter , quid rite gestare suprà Capite 10.
prima Partis latius exposuimus .

D E N T Q U E observandum , quod , sive ratione habita su-
predictorum privilegiorum , sive absolute & simpliciter , ob spiritua-
le Sodalium bonum , & in recognitionem Carmelo-parthenicæ Con-
frater-

An & cur
Confrarri-
bus certum
quotidia-
numque
pensum
persolven-
dum sit?

Cur in mo-
rem indu-
cta videa-
tur reci-
tatio septē
*Pater &
Ave t̄*

fraternitatis, qua dignati sunt, aliquid Confratribus, præter modum
sacri SCAPULARIS, gestationem præstandum sit, quod aliarum Co-
fraternitatum exemplo comprobari valet; quæ certum quotidianum
que pensum (præter signum aliquod sibi proprium, quod gelat,
Confratres, e. g. Cingulum, Rosariū, aut Chordam &c.) predi-
bunt: uti etiam observavit noster Cyprianus à S. MARIA loc. *suprat.*
pag. 275. his verbis: *prætereas sicut aliarum Sodalitatum Confratres per*
aliquid quotidianum habent, ut Confratres sacri Rosarij apud Dominicanos
per quod sese membra viva ejusmodi Confraternitatum profidentur, aliquid de
quotidie toti corpori, & masse addendo: non absimili modo nostri Confratres
*illa septem PATER, & AVE, quotidie aliquid totius Confraternitatis ma-
dentes sese vivæ membra profidentur.* Præmiserat ideo in morem iam oī
inductum fuisse hunc ob finem, ut Confratres quolibet die septem
Pater & Ave recitarent, & non ad lucrāndam gratiam & privilegium
Sabbatinum, pro quo non sufficiunt; & hoc etiam tempore hac no-
tatio à PAULO V. 40. dierum indulgentia dotata fuit. Confundat
etiam noster Gregorius Nazianzenus Lib. de Adoptione parthena.
Part. 3. cap. 5. num. 2.

CAPUT V.

Utrum in prædictis muneribus atque obligatiōibus
dispensari, aut illæ commutari valeant: & quo-
modo, & à quo?

399.

Nulla Con-
fraternita-
tis obser-
vantia ad
peccatum
obligat.

RIUSQUAM ad propositam respondeamus quæfuo-
nem, supponendum & sciendum est, nullum ex supra pro-
positis muneribus Confratres sub peccato ullo obli-
gati, nisi contemptus accedit, qui in nulla re sacra ac religio-
sa tolerand⁹ est. Ita communiter Authores omnes de his dissēcētes, que
lo quem legerim, dissentiente. Colligunt, probantque hoc ex Con-
stitutionib⁹ Pontificiis, quæ non præcipiunt absolutū, sed ex hypo-
thesi præfatorum privilegiorum consequendorum. Hinc studiū
Confratribus animadvertendum, & cavendum est, ne occasione
aut prætextu hujus, aut similis Sodalitij, officia vel exercitia pre-
mittant, vel negligant, ad quæ ex voto, obedientia, aut alio modo
obstringuntur, quæ illos in conscientia reos faciant.

Perpendenda quoque accuratius, maximique à Confratribus facienda, planè eximia misericordissimæ Virginis-Matris benignitas ac benevolentia, quæ dignata fuit ita propitiū cum iis contrahere, ut plectendos noluerit, si deficiant, initisque fœderibus renuntient: privandos tamen pacti effectu, fructuque, æqui, justique ratio exigit.

Complures reperiuntur, qui in Sacramentali pœnitentia foro se reos confitentur, quod præscripta Sodalitij munia omiserint, aut neglexerint: quod quidam faciunt ex conscientia erronea: non nulli ex nimium religiosa: alij verò ex timorata ac laudabili, cognoscentes sua se culpa ac negligentia illa omisisse; in quo (uti censet Irenæus fest. 2. Cap. 7. §. 5.) est saltem venialis macula; quod promissis non steterint, suscepimusq; SS. Virginis cultum neglexerint: quemadmodum veniale esse potest (inquit idem Author) quod bonum aliquod conceptum propositum omiseris, e. g. abstinere à licita recreatione &c. quare discernendum erit in his Confessario, utrum Confratri expediatur, de his se in Confessione accusare necne; pœnata uniuscujusque conscientiae ratione: utrum scilicet sit scrupulis, erroribus, divinis inspirationibus, &c. impulsa. Ita ille.

Hæs præmissis & suppositis, ut nunc quæsito respondeamus, DICENDUM est primò: non posse dispensari, aut commutari illa, quæ requiruntur ad constitendum quempiam Confratrem hujus Carmelo-parthenij Sodalitij. Confrater verò quis efficitur, juxta superius tradita, per legitimam Scapularis benedicti receptionem, continuamq; gestationem, atq; in Confraternitatis libro descriptio- nem. Et hæc sunt, quæ universum pro omnibus omnino hujus Confraternitatis beneficijs ac privilegijs indipiscendis requiruntur, ac pro quibusdam quidem sola sufficiunt, pro alijs verò plura alia necessaria sunt, ut in superioribus latius exposuimus. Quod vero in his dispensari nequeat, aut hæc commutari, probat Religiosissimus P. Thomas à JESU ex antiquissimo, inviolabilij; usu, ac statutis Confraternitatis nostræ, & ex Bullis Pontificum CLEMENTIS VII. PII V. GREGORII XIII. & SIXTI V. atq; ex ipsis verbis SS. Virginis, quibus sacrum B. SIMONI nostro SCAPULARE conferendo, illud appellavit suæ Confraternitatis signum. Unde infert, non esse amplius in potestate Ordinis, aut etiam ipsius Generalis, Confratres ab hac obligatione gerendi Scapulare absolvere. P. Irenæus probat hoc ipsum

P pp ex eo,

Utrum ex-pediat in confessio-ne de ho-rum omis-sione, aut neglectu-se accu-sa.e.

400.

Dispensari nequit in illis, quæ necessaria sunt ad constituendu-m quen-piam Con-frati-c hui-jus Sodali-tij: & quæ nam sunt illa?

In Com-pend. obli-gat. Con-frat.

*Set. 2. C.
7. §. 6.*

ex eo, quod hæc præcipuum Confraternitatis fundamentum sit; quo sublato, eadem consistere nequit, sed in aliam Confraternitatem tota immutatur.

401.

An Scapu-

lare cum
primò re-
cipitur de-
beat necel-
fariò esse
benedictū?

P E T E S, Utrum sit absolutè necessarium Scapulare esse benedictum, quod primò recipitur, ita ut aliás Confrater minime frustra supradictis Confraternitatis privilegijs?

R E S P. Negativè: Id enim nullo beatissimæ Virginis (quæ prima hunc Habitum tradidit, ejusq; Privilegia præcipua revelata) præcepto, aut diplomate Pontificio demonstrari, aut confirmari potest. Verum quidem est, ut inquit P. Irenæus, quod in Comiternitate Chorde S. Francisci benedici debeat Chorda ex præcepto SIXTI V. cuius Bullam refert Roderic. *Tom. I. qq. Reg. q. 58. art. 1.* nos verò simile præceptum de necessitate benedicendi Marianum Scapulare non habemus.

Nec obstat, quod in Constitutionibus Ordinis, supra *Cap. 1.* *bujus VII. Partis* adductis benedicendum dicatur: in eis quippe pars essentialia, exprimuntur alia, quæ ad consuetudinem, decentem, religiosamq; sacri hujus Habitū collationem pertinent.

Instabis ulterius, dicesq; videri necessariam esse benedictionem, ex eo quod Confratres habitum Ordinis assumant, ut summorum Pontificum Bullæ attestantur. Dum verò Professi post nuncupata vesti induuntur, vestes sunt benedicenda (quod singulare est, ait idem Irenæus, apud nos discrimen indumenti Professorum à Nonnis.) Ergo eadem erit necessitas benedicendi Confratrum Scapularium.

*Benedictio
habitū in-
duendi post
solemnam
professionē
non est ab-
solutè ne-
cessaria.*

Respond. Nihil indè efficaciter concludi: nam ne quidem ista indumentorum benedictio, ad Professionem absolutè est necessaria: nec illius defectu potest contra solemnem votorum nuncupationem Professus apud nos reclamare: nec illius beneficio, (si adhibetur in prima Novitij receptione) Novitus inter Professos annumerari; sed pertinet ad sacros ritus, qui omnino sunt extrinseci, & accidentales ad Professionem.

*Benedictio
scapularis,
cum pri-
mùm reci-
pitur, et si
absolutè*

Etsi verò benedictio, in tradendo Confratribus Scapulari, absolutè necessaria non sit, omittenda tamen minimè est. 1. Quia præcepta obtinuit, ut adhibeatur. 2. Constitutiones Ordinis supra allegata id decernunt. 3. Plurimum habet momenti, maximèq; condonat, uti quilibet alia Ecclesiastica Benedictio: ex quo sit, ut nec invia-

omni,

omissa , nec inutiliter adhibita dicatur. Hinc si Scapulare solemnni ritu semel acceptum , usu detritum , aut amissum fuerit , novum assumi , seu suffici poterit absq; nova benedictione : tum quia absolutæ necessitatis non est benedictio : tum quia reliquias ea sufficit , quæ primo fuit impertita ; haud secus quam in habitu Religiosorum , qui peracta semel solemnni professione benedici non amplius solet.

Quæres, quomodo uetus illa benedictio ad novum habitu derivari possit ?

R E S P O N D. Hoc indè procedere , quod novus ille habitus , licet physicè distinctus sit à priori , in genere tamen moris unum & idem ens morale cum priori censetur , eo ipso quod assumitur in supplementum prioris : quemadmodum unus idemque est fluvius , licet aqua non sit eadem physicè . Sic aqua benedicta , si alia infundatur non benedicta , evadit benedictionis particeps , et si non reperatur benedictio , priori aqua per contactum conferente dignitatem illam novæ aquæ , sive moraliter solum , sive physicè ad hoc concurrat . Quod autem in ejusmodi aqua , vel similiter in oleo farentur Theologi , ppter physicum contactum , realemque unitatem : hoc nos de habitu asserere possumus ob moralem identitatem . Idem dici solet de numismate in vicem prioris deperditis suspecto , quando hoc Pontificis permittit indulatum & facultas .

Hæc sententia longè probabilior est altera illa , quæ affirmat primum habitum benedictum conferre homini novum aliquem , sive dignitatis , sive sanctitatis splendorem , quem eundem homo ille novo habitui conferat . Quemadmodum Cæsareum diadema Duci impolitum , Duce nobilitat , atque Imperatorem creat : ille vero creatus Cæsar , si novum capiti imponat diadema , novo isti dignitatis splendorem communicat (proportione servata) quem à veteri nobilitato diademate acceperat .

D i c o secundò : non posse dispensari in ijs , quæ necessaria esse asseruimus Capite 1. busus VII. Partis ad gaudendum singularissimo illo beneficio specialissime DEIPARÆ Virginis protectionis ac tutelæ , cum in vita , tum in morte , &c. Hoc sufficienter constare ac probari videtur ex his , quæ ibidem diximus .

D i c o tertio : Non minus certum est , quod non possit dispensari , aut commutari Continentia requisita pro lucro privilegij Sab-

P pp 2 batini ,

necessaria
non sit , o-
mittenda
tamen non
est : & quas
ob causas ?

402.

Quomodo
novū Sca-
pularecum
priore unū
& idem sit,
exemplis
docetur.
An primū
Scapulare
benedictū
conferat
homini ali-
quem san-
ctitatisgra-
dū , quem
ille confe-
rat novo ,
seu in ejus
locū assu-
pto Scapu-
lari.

403.

Nou potest
dispensari
in illis , quæ
requirun-
tur pro 1.
beneficio .

404.

Neque in batini, de quo *Cap. secundo* egimus: cum jus naturale ac Divinum, Continen- eandem præscribant. At quantum ad promissionem continendi, tia Sodali- juxta modum *loco cit.* expositum, licet expressa illius nuncupatio non bus à B. V. præscripta fiat, tamen implicitè semper involvitur, in receptione Scapularis: quia ut ritè suscipiatur, debet acceptari ijs vestitum circumstantes, quas sanctissima Virgo præscripsit, atq; animo satisfaciendi imponit muneribus. Sed propositum continendi comprehenditur inter circumstantias ac munia, ut *ibidem* tradidimus: Ergò semper involvitur in receptione Scapularis parthenij.

De altero munere seu obligatione ad consecutionem gratiæ & abstinæ necessaria, scilicet recitatione Horarum, aut abstinentia, & jejunio major est difficultas.

405.

In recita- cessitas, censendum est in hoc munere esse dispensatum. Tum, qui tione Ho- necessitas non habet legem, nec ulli legi subjacet: tum, quia beatissima Virgo id aperte satis declaravit de jejunio JOANNI XXII. v abstinencia constat ex ejus Bulla, *sabbatina vulgo nuncupata*: de recitatione &c. dispen- autem Horarum, & abstinentia, cum sit par ratio, videtur quoq; satum cen- idem esse statuendum ac dicendum. Monet tamen supra laudatus lo- seatur, quā- nœus, quod si adiri, & audiri possit Superior, id maximè consulendo mani- dum fore, pro majori timoratæ conscientiæ tranquillitate, atque pri- festa adest cauila, seu vilegij securitate: cum non parùm prospicit Superioris authorus, & necessitas? tiam si decipiatur, &c.

406.

Quando il- posse in hac obligatione. Nam si neque istud, neque aliud pietatum la abest, non habet exercitium tibi sit liberum, jam necessitas ab obligatione exemit: sed in his locū verò aliquid aliud exercere valeas, debet in illud fieri commutatio, dispensatio non verò simpliciter & absolutè dispensari: ingratus quippè & ini- sed com- quis videretur, qui tantum Virginis Matris beneficium gratis, & ab mutatio. que ullo opere optaret aut speraret.

407.

Quid de je- cunq; aliorum, quæ præcipit Ecclesia: si enim illa in ijs nunquam, **junijs,** vel non nisi perraro dispenset, pro Scapulari pariter dispensari non **aliijsque** poterunt: si verò de jure Ecclesiastico dispensari in ijs queat, rursum erit pro debito Scapularis ad ea, quæ infra dicentur, &c. Ita *loco cit.* P. Irenæus.

Cum verò inter præscripta nostræ Confraternitatis munia contineantur quædam Ecclesiæ mandata, ut jejunium, & abstinentia &c. QUÆRITUR, Utrum, quando cum cæteris Fidelibus in ijs dispensat Ecclesia, etiam cum Confratribus nostris dispensatum censeatur? v. g. Ecclesia permittit quibusdam in locis, ut diebus abstinentiae comedantur intestina animalium, vel quid simile, utrum tunc Confratribus liceat eadem comedere Feria quarta ac Sabbato?

RESPOND. Duplicem esse distinguendam rationem absolvendi à præcepto Ecclesiastico. Prima est necessitas tanta, quantam unusquisque in moralibus pro sua sententiâ statuit: atque hæc, ut supra diximus, cum Confratribus etiam dispensat; eo quod necessitatibus nulla lex imposita sit; quod expressum habemus in sacerdote JOANNIS XXII. Diplomate. Secunda oritur ex privilegio, atque favorabili dispensatione facta ab ipsa Ecclesia, & de hac major est difficultas: quæ ut solvatur, statuitur ut certum, dispensationem comedendi carnes in die Nativitatis Domini, quando incidit in Feriam quartam, aut Sabbatum, extendi ad Confratres id enim declarant Pontificie Constitutiones. Hac sola dempta, cæteræ non videntur Confratribus favere. Pro hac sententia refert Irenæus R. rum Theodorum Stratium lib. de Confratern. & Lezanam lib. de patronat. Marian. Cap. 12. & Tom. 5. qq. Regul. Cap. 7. num. 26. & 27. ubi pari argu- mento concludit Fratres nostros juniores professos, qui vigesimum primum ætatis annum non attigere, teneri vi Regulæ ad jejunia Ecclesiastica; idq; colligit ex Cap. fin. de observat. jejuniij. ubi à privilegio comedendi carnes in Feria sexta propter festū Nativitatis Domini, excluduntur, qui voto, aut Regulari observantia tenentur ad absti- nendum.

Probatur supradicta sententia I. Quia exceptio firmat regulam in contrarium: atqui beatiss. Virgo solum Nativitatis diem excepit & expressit: Ergo noluit in cæteris esse dispensatum. Cur enim Nativitatem expressisset, si parem illius cum cæteris rationem esse voluisse? II. Dispensat quidem Ecclesia in suis præceptis; at de privatis ejusmodi munib; ac Confraternitatibus agere non censemur, dum id manifestè non declarat. III. Par est argumentum. De Jubilæis, pro quibus quando præcipitur jejunium, juxta communiorum, magisque securam sententiam, ad ipsum tenentur adolescentes,

Ecclesiæ
præceptis
dicendum
sit?

Obligari
juniores ad
jejunia an-
te 21. ætat.
annum
sentit Bor-
donus Re-
solus. 18.

De Jubil-
æo id do-
cet Bonav-

*bona de indulg. disp.
q. q. 1.
punct. 5.
num. 16.*

centes, qui illo frui voluerint, et si vigesimum primum ætatis annum nondum attigerint: eo quod præceptum istud sit distinctum ab altero Ecclesiæ, nec propterea unius dispensatio extendenda est ad alterum, nisi Pontifex id expresserit; quod si non fecerit, non datur habere intentionem concedendi indulgentiam per modum jubilæi, nisi jejunantibus. Idem prorsus de Sabbatina nostra sententia dicendum vè videtur.

408.

Ratione Bullæ Sab-
batinæ te-
tentur. Confrates
ad jejunium,
et si vigesim
mum pri
mum æta
tis nondū
compleve
rint: &
quid de ab
stinentia à
carnibus
in Sabbato
ijs in locis,
in quibus
&c. Qui Offi
ciu reci
tant, uti
possunt Ec
clesie dis
pensationi
bus circa
jejunium
& abstine
tiam.

409.

Hinc tenentur Confrates I. ad jejunandum, et si vigesimum primum ætatis annum nondum attigerint, si tamen vires id permittant. II. Ad abstinentiam à carnibus, etiam diebus, quibus dispensat Ecclesia; ut de Sabbato quibusdam in locis est confuetudo. Ne uti Feria quarta præter commune jus obligantur ad abstinentiam in & in Sabbato præter privilegium. III. Ad abstinentiam iisdem diebus ab intestinis, alisque ejusmodi, quæ abstinentia carnium minime permittit: etiamsi quibusdam in locis, quoad similia dispensatur, quia dispensatio ad Confrates, ut diximus, non extenditur. IV. Videntur quoque iisdem interdicta pulmenta cocta cum carnibus, quippè qui carnes prohibet, censetur eadem illa pulmenta prohibitione sua includere.

Nec obest, si dicas, Regulam ALBERTI eadem permittere. I. Quia hæc dispensatio solùm concernit Religiosos nostros iterantes, ne sint hospitibus onerosi. II. Quia Confrates non remittuntur ad Regulam ALBERTI, quantum ad jejunium & abstinentiam (alioqui sèpius illis jejunandum, abstinentiamq; esse &c.) sed solùm, quantum ad Horas Canonicas. Ceterum, qui norunt literas, & Officium recitant, uti possunt Ecclesiasticis dispensationibus de jejunio, & abstinentia datis, quia onus illud non est horum proprium, verùm aliorum, qui literas ignorant.

O P P O S I T A nihilominus sententia defendi quoque posse videtur; cui favet Bonacina de indulg. disp. 6. q. 1. punct. 5. num. 16. s. observata tamen. Ubi tradit satisfieri jejunio pro jubilæo lucrando requisito, esto comedantur ova ac lacticinia, secundum locorum consuetudinem: Ergò videtur locorum consuetudo tenenda in modo jejunandi & abstineendi &c. Quapropter cum utraque opinio suahabent probabilitatis fundamenta, existimo alterutram tutò possigli, et si prior sit magis secura.

Probabilitatem posterioris sententiae, haec rationes afferere videntur. I. Pro Feria quarta ac Sabbatho sanctissima Virgo dispensavit cum Confratribus iis diebus, quibus coinciderit Nativitas Domini: at non aliam ob causam id facere censetur, quam quod Ecclesia cum omnibus Fidelibus dispenset: Ergo si alia de causa iterum dispenset Ecclesia universalis cum omnibus, aut particularis cum Fidelibus illius regionis, vel loci, dicendum erit beatiss. Virginem velle cum suis Confratribus pariter esse dispensatum. II. Quoad licentiam comedendi intestina, aliaque similia, in locis, quibus permittuntur, sic probatur pro nostris Confratribus. Præcipitur illis abstinentia ad modum, quo abstinent cæteri Fideles totius Ecclesie, aut loci in quo degunt ac commorantur, sicut præcipitur illis jejunium ad modum quo jejunant cæteri Fideles. Non aliter quippe præcipitur abstinentia, quam jejunium; nec majori cautione aut rigore. Atqui jejunium non aliter obstringit Confratres, quam cæteros: fruuntur enim Ecclesiastica dispensatione quoad refectiunculam, esto lex olim esset jejunij, ut semel tantum, idque vesperi comederetur; undc adhuc appellatur *Cœna*, atque in Quadragesima sumitur post vespertas. Ergo si quæ sit dispensatio circa abstinentiam à carnibus, poterunt pariter Confratres eadem illa gaudere, absque Confraternitatis præjudicio, sicuti fruuntur dispensatione circa jejunium quoad refectiunculam concessa: & per consequens comedere poterunt intestina animalium, aliaque ejusmodi in locis, in quibus eadem permittuntur Fidelibus. Inde tamen non recte infertur, pulmenta cocta cum carnibus Confratribus esse permissa, ex eo quod itinerantibus Carmelitis ex supradicta ALBERTI Regula sint concessa: nam ista dispensatio est privata, non universalis, personas respiciens non locum: proindeque dici nequit, eum esse abstinendi modum inter Fideles alicuius regionis, quorum privilegio gaudeant Confratres, ratione territorij, & universalis dispensationis.

Dico septimè, posse fieri commutationem in duabus prefatis obligationibus, recitationis scilicet Horarum, jejunij & abstinentiae, necessariis pro privilegio Sabbatino, justis de causis in alia opera pia æquivalentia. Ita venerab. P. Thomas à IESU lib. 2. de Confratern. S. MARIE de monte Carm. Cap. 4. Theod. Stratius in-

Instruct.

Quid de
pulmentis
coctis cum
carnibus
sentien-
dum?

410.

Commu-
tatio locū
habet in
obligatio-
ne recita-
tionis Ho-
ratum, ab
stinentiæ
& jejunij.

Instruc^t. sepius citata, Lezana lib. de Patronat. Marian. Cap. 12. num. 14. Marcus de Guadalaxara in Thesaur. Spirit. Cap. penult. Gregorius Nizianzen. à S. Basil. Part. 3. Parthenie Adoptionis Cap. 5. Leo 1. Joan. in Fædere Mariano, Irenæus à S. Jacobo loc. cit. Daniel à Vig. MARIA in Vinea Carmeli, num. 846. Franciscus à Puerto JESU. Explicat. Bullæ Sabbatina, num. 12. Theoph. Raynaud. in Paracelsu Confrat. & alij. Nec deest ratio, quæ hoc convincere videatur. Quod enim in omni morum regimine videtur summè necessarium, non est censendum à benignissima Virgine fuisse suis Confratribus denegatum: at facultas commutandi est summè necessaria, ob vios, frequentesque casus, quibus homo nonnunquam exponitur, & appetitur: Ergo piè credendum est, illam à DEIPARA & misericordissima Virgine in institutione suæ Confraternitatis clementiè fuisse concessam, nec denegatam. Præterea existimandum non est, quod benignissima ac liberalissima Virgo sui amoris pignus, cum austерitate impedita fuerit, qua princeps maximè rigidus pensa atque subsidia à subditis usque ad novissimum quadrantem exigret, sed summa cum benevolentia nobiscum contrahere ac procedere, nec tam operis rationem, quam sincerum animum attendere, ac pendere, credendum est.

His adde, quod videamus summos Pontifices, quoties pro laudo jubilæo quædam opera pia imponunt, Confessariis difficultatem, ut pro infirmis, aut legitimè impeditis, illa possint in illa opera pia æquivalentia commutare: Ergo idem de nostra Sabbathi indulgentia affirmare licebit. Quibus vero competit hæc commutandi potestas, quæ est altera hujus Capitis controversia, nunc decidendum est?

411.

In prædi-
 etis com-
 mutandi
 potestas
 competit
 summo
 Pontifici,
 Prælatisq;

Dico ergo oīāvo, summo Pontifici, ac Prælatis Ordinis nostri, scilicet Præposito seu Priori generali, Provinciali, ac locali Prælato competere hanc commutandi facultatem: cum hoc tamen discrimine, ut solus Papa possit opus præscriptum universaliter in aliud commutare: verb. caus. statuere, ut deinceps pro Horis Canonicas dicatur Corona B. Virginis: cæteri vero Prælati Ordinis solùm commutare pro privatis personis toties, quoties opportunum judicaverint. Ratio hujus disparitatis est, quod prior commutatio sit de numero rerum universalium in Ecclesia, quarum proinde jude-

ciuntur.

cium ad solam duntaxat spectat summum Pontificem, adeo, ut ne quidem Episcopis (si tamen, quod quidam affirmant, illis etiam competat praedicta commutandi potestas) in sua Dioecesi liceat exercere universaliter talem commutationem (nisi eo modo, quo in alijs agit tanquam Delegatus summi Pontificis) cum Episcopus nihil valeat circa leges sui Superioris ; atqui summi Pontifices jam ea munia sua probarunt, confirmaruntq; autoritate : Ergo in ijs commutandis universaliter nihil poterunt Episcopi, nisi eo modo, quo diximus. Ratio verò nostræ assertionis, quoad Prælatos Ordinis, est ; quod ipsi videantur ex natura rei constituti custodes, judices atque dispensatores hujuscem Beneficij, ac per consequens eorum omnium, quæ ad illud pertinent.

Ord. Car-
melit. sed
diversimo-
dè.

DI C O n o n o , eandem obtinere facultatem Præfectum Sodalitii, iis in locis, in quibus consuevit Sacerdos unus nominari, qui Confraternitatem administret, Confratres recipiat, &c. Hoc pater ex eo, quod Præfector nequeat ritè munus suum obire, nisi hac gaudeat facultate : at in necessariis quantum ad conscientiam nunquam deest humanum regimen, ac proinde censemur à Superioribus ea concessa potestas &c.

De Confessariis major videtur esse difficultas, utrum ijs censeatur delegata à Superioribus facultas ad praedicta onera commutanda : dixi *delegata*, cum de se, & ex officio nullam in ijs habeant potestatem. Affirmativam sententiam tuerunt complures ex supra laudatis Authoribus, è quibus Thomas à JESU, Theod. Stratius, Daniel, Irenæus, & alij. Et eadem, quam suprà produximus, necessitatis ratio, id non minus efficaciter suadere videtur. Ita tamen, ut de legitima necessitate id intelligatur: nam si Confrater possit ad Superiorum, aut Præfectum Confraternitatis per se, vel per alium recurrere, non existimant posse commutari à Confessario; quia Superioris tunc minimè presumuntur illi concedere talem facultatem, ut potè minimè necessariam.

SIM I L I T E R existimandum prius delegari hanc facultatem ad Confessarios nostri Ordinis, quam ad extraneos: recte quippe dispensationis atq; communicationis ordo id postulare videtur; quandiu Superioris majores aliud non decreverint. Præterquam quod nostri potius ac melius censeantur nosse petitæ commutationis

412.

Præfectoris
quoq; Con-
fraternita-
tis quibus-
dam in lo-
cis;

ac Con-
fessariis in
casu necel-
latis.

413.

Quid de
Confessa-
riis extra-
neis &c.

Qqq

moti-

motiva, regulas ac momenta &c. Cum autem ad nos tristis recum
nequit, urgetq; nihilominus commutationis necessitas, exilium
Quis Confessarius præferendus sit?

Per necessitatem vero non est intelligenda extrema, quia censetur dispensatum ex natura rei, sed ejusmodi necessitas, quam Regularibus, tum Secularibus: attamen præferendus erit ordinarius, eo quod melius cognoscet penitentis conscientiam, utque falubrius consulere ipsi valeat.

Quæ necessitas hic intelligenda sit? Reliqui si. *commutatio extra Sacramentum penitentiarum, seu peccatorum confessione minimè audita.*

De cætero reliqui, sive sint nostri Ordinis, sive extranei &c. in his commutationibus nil possunt, meo iudicio, in præfatis commutationibus; quia non communem, ordinariumq; procedendi stylum ijs delegata non contetur hæc, aut similis in moralibus potestas.

414.

CONTRA jam dicta obijcies ac dices, *Indulgentie*, juxta com-

mune, tritumq; Theologorum axioma, *tantum valent, quantum suum*

ac consequenter ad literā complenda, perficiendaq; erunt omnia, quia

pro illarum adeptione præscribuntur, ergo nulla in his fieri con-

mutatio poterit.

Quomodo intelligendum illud, indulgentias tantum valent quantum finantur? & de quibus indulgentijs? Indulgentia Sabbatina ab ipso Christo D. cælitus concessa fuit, & confirmata atque publi-

R E S P O N D. Dictam Theologorum regulam, atq; axiomam intelligendum esse, & verificari de indulgentijs ordinarijs, & communis, ordinarioq; stylo concedi solitis, non vero de extraordinarijs, & supra communem indulgentias impertiendi modum, concedi debet, quæq; requirunt conditiones, oneraque prorsus extraordinaria, quale est nostrum Sabbatinum privilegium, seu indulgentia; sive attendas modum, quo concessa fuit: sive opera per quæ consequitur est. Concessa namq; fuit cœlitus ab ipso CHRISTO Domino dei Virginis Matris sue gloria merita, solumq; acceptata ac confirmata ab eis Vicario JOANNE XXII. Pontifice; in quo plurimum descrepat ab alijs indulgentiis à Romanis Pontificibus largiri consuetum. Aliæ quoque Pontificiæ indulgentiæ completo particulari operæ, quod pro illis exigitur, mox adipisci queunt: vel saltem postea tempore ad illarum consecrationem necessario opere, si plura operæ onera præscribantur, ut in Jubilæis &c. sed nullas novi ego in Ecclesia DEI, inquit noster Thomas à JESU, indulgentias, quia

quarum consecutione certa opera, atq; onera non levia per omnem
vitæ decursum præstanda sint, quæque lucrari nequeant in hac vita,
verum solummodo post mortem, nisi indulgentiam Bullæ Sabbati-
ne: ideoq; certum videtur, non esse de illa differendum illo cum ri-
gore, quo de aliis ordinarijs, aut communibus indulgentijs; quia
alijs pauci admodum illam obtinere valerent: cum sit satis difficile
aut fortè (sicut nonnemo ait) ferè impossibile toto vitæ tempore in-
violabiliter conditio nes omnes observare, ad ejus adeptionem præ-
scriptas. Quare sufficientissimo cum fundamento Doctores com-
mutationem in his muneribus, aut obligationibus, cum legitimè im-
peditis &c. permittam esse censem.

Quoad indulgentias verò à Sede Apostolica concessas, atque
Quarta hujus Operis Parte recensitas, dicendum est, pro illarum lucro
fideliter, completeq; ea omnia præstanda esse, quæ à summis Ponti-
ficibus pro ijs exiguntur: nec in his admittendam esse ullam commu-
nationem, aut dispensationem; cum pro his verissima sit præfata re-
gula, quod scilicet tantum valeant, quantum sonant.

CIRCA modum autem in prædictis commutationibus obser-
vandum, hoc statuendum est, debere in illis attendi & servari eas-
dem omnino regulas, quæ in alijs commutationibus votorum &c.
præscribuntur. Quarum (supposita in commutante legitima, vel ordi-
naria, vel delegata potestate) due præcipuae sunt. I. Rationabilis, ur-
genque causa, quæ commutationem suadeat. II. Ut commutatio
fiat in alia non minoris momenti opera, verum in meliora, aut sal-
tem evidenter æquivalentia: ne utilis adeo beatissimæ Virginis Ma-
tris cultus in futilia abeat.

Reverendissimus P. Theod. Stratius sufficientem commutandi
rationem in abstinentia existimat, quod Confrater aliquis sit Filiusfa-
miliæ, vel quocunque alio modo sic vivat in communi, ut præter
carnes cibum non habeat; cui tunc concedit pulmenta cocta cum car-
nibus. Carnes etiam tunc posse manducari, arbitratur R.P. Irenæus,
compensato eo munere per alia pietatis exercitia, de consilio Con-
fessorij.

Consulendum hoc videtur non modo propter inopiam alterius
cibi, verum etiam quoties singularis mensæ distinctio animos divi-
deret, pacis ac tranquillitatis vincula dissolveret: Charitas enim

cata à Po-
tibce, in
quo mul-
tum differt
à cæteris,

Circa in-
dulgentias
cæteras
nulla faci-
enda est
commuta-
tio.

415.
Quis sit in
præfatis
commuta-
tionibus
modus te-
nendus?
Quando
possit ab-
stinentia
commutâ-
ri, & per-
mitti pul-
menta co-
cta cum
carnibus?
Huc facit
argumentū
Cap. lice.
de pænit.
& remis-
sion.

Charitati cuncta aliarum virtutum exercitia cedere oportet. Ad quos alios supradicta commutatio & permissione extendenda videatur?

416. Simili ratione procedendum cum ijs, qui officium quotidie recitare nequeunt. V. P. Thomas circa hæc doctrina.

Item R.
P. Irenæi.

verò princeps est virtutum, atq; exercitiorum omnium; quare eis remitti debet nuntius, quām vel minimum Charitati detrimentum inferatur.

Quod de filiis familias, conjugibus, alijsque communem sem habentibus asservimus, debet quoque intelligi de operariis ab alijs conducti, quotidiano vivunt stipendio, eaque comedebent, quæ apponuntur.

Idipsum quoque sentiendum de Religiosis aliorum Ordinum, ac de ijs, quibus frequentior carnium abstinentia, vires non suffidaret labori, aut muneri suo necessarias; ij etenim per alia pieius officia abstinentiam supplere poterunt.

N O N dissimili ratione procedendum cum ijs, qui Horas, Officium quotidiè recitare nequeunt: nolle tam totum & in grum remittere; sed ita componere, ut vel alternis, aut intercalatur diebus illud persolvant; vel ut singulis diebus aliquid recitando, tum aliquoties in hebdomada absolvatur, pensata impedimenti gravitate.

V.P. Thomas à JESU existimat, abstinentiam & Officij recitationem, quando hæc præstari nequeunt, commutari debere in preces. Regula ALBERTI Fratribus nostris Laicis præscriptas; certum scilicet numerum orationis Dominicæ pro Matutino, Prima, Tertia, aliisque Horis statutum, illis, qui hæc recitare valent: sic enim periculo non exponentur minimè obtainendi hoc Sabbatinum privilegium: & pauci erunt, inquit, qui has preces persolvere non valent. Sed de hac sententia quid censendum sit, suprà Capite nro num. 389. jam diximus.

Pro divitibus optimam compensationem putat esse P. Irenæus, si pauperem eligant, pupillum maximè atque destitutum, quem hæc alant sumptibus, eruditique procurent in rebus ad salutem necessariis, singularique sanctissimæ Virginis cultu &c. necnon in arte aliqua, qua deinde vitam sustentet. Hæc namque sollicitudo & pietas, misericordiaque in mystica Christi membra, non poterit non esse sanctissimæ illius Genitrici per quam accepta compensatio pro Hæc ac similibus.

417.

A L I U D præterea hic est animadvertisendum, circa modum in his commutationibus servandum: quod scilicet, dum commutatio

opera ex duplice titulo obligatoria v. g. ex præcepto Ecclesiæ, aut
voto, vel statuto Confraternitatis, ut jejunium: vel in Sacerdote of-
ficij recitatio &c. videtur posse commutatio fieri in opus aliud, cu-
jus jam adsit obligatio alio ex capite. Hoc enim familiare admo-
dum est Confraternitati nostræ, ut uno opere duplice satisfiat debi-
to E. C. præcepto Ecclesiæ, & Sodalitij. Secus dicendum videtur
de opere supererogationis Confratribus præscripto; verb. caus. ab-
solutio Feriæ quartæ; nam tunc in novum opus pñale mutandum
erit. Etsi absolute non reprobarem commutationem factam in aliud
opus, ad quod aliundè is, cui fit, esset obligatus.

Quid ob-
servandū
in commu-
tatione o-
perum ex
duplici ca-
pite obli-
gator.?
Quid de
operibus
superero-
gationis,
&c.?

CAPUT VI.

Satisfit aliis quibusdam controversiis, ac difficulta-
tibus, ac terminantur hæc Pars, & Caput quadam
ad Confratres parænesi.

 U M in superioribus non semel asseruerimus, recipien-
dorum in parthenium nostrum Sodalitium nomina Con-
fraternitatis albo inscribenda esse, quæritur, utrum hoc
sit ita absolute necessarium, ut nisi id fiat, Sodalis privan-
dus sit Confraternitatis beneficii.

Affirmativa sententia videtur haud levi niti fundamento, ob
Diplomata Pontificia CLEMENTIS VII. GREGORII XIII.
& PAULI V. illi plurimum suffragantia.

CLEMENS in Diplomate suo incipiente, *Ex clementi. hæc*
habet: *Qui Confraternitatem de monte Carmelo ingredi, seu Confratrum e-
iusmodi Confraternit. numero adscribi &c.* GREGORIUS in Bulla, cu-
jus initium est, *Vt laudes.* hec tradit: *Qui habitum hujus Religionis gesta-
runt, vel eorum Confraternitatem ingressi fuerint, vel Confratrum numero ad-
scripti &c.* PAULUS verò in Constitutione Bullata, quam edidit an-
no 1606. initium ejus ab his verbis ducitur, *Cum certas unicuique.* sic
loquitur de hac inscriptione: *Tam ipsis pro tempore describendis, quam
jam descriptis, &c.* Hanc Confratrum inscriptionem in albo Confra-
ternitatis necessariæ esse pro Confraternitate Chordæ S. Francisci af-
firmat Rodriguez Tom. I. qq. Regul. q. 58. art. 1. & Francisc. Bor-
donus

418.

Utrum in-
scriptio
Confratiū
in album
Sodalitatis
sit absolu-
tè necessa-
ria?

Probabilit
videtur
sententia
affirmati-
va,

Qqq 3

donus Tom. 3. Resolut. 72. num. 14. Pro omnibus Confraternitatis
id tradit Flavius Cherubinus in *Compend. Bullar. in Sexto V. num. 11.*
Schol. 2.

Sed longè
probabilis
or oppo-
sita.

Aperitur
& exponi-
tur circa
hoc mens
Pontificū.

419.

Licet ne-
cessaria om-
nino nō sit
inscriptio,
tutius ta-

Probabilior tamen, & absolutè tenenda videtur oppositum
subscribunt Cyprianus à S. MARIA in *Thesaur.* 1. part. Cap. 1.
Theod. Stratius, maximè quoad Sabbatinam (estilo aliter sententia
relicuis indulgentijs) in suo *Tractat. de Confratern.* Irenæus à S. Iu-
bo in pluries citato *Tractatu Theologico*, de singulare Virginis immo-
latæ protectione, Section. 2. Cap. 7. f. 1. Lezana Tom. 2. pp. 150.
Cap. 15. num. 44. & in lib. de patronat. Marian. Cap. 12. num. 21. id
recte colligit ex eisdem GREGORII verbis disjunctivè pro-
tiatis, nec per consequens absolutam, determinatamque obliga-
tionem inducentibus. Nec mens, intentioque tum GREGORII, in
aliorum Pontificum videtur fuisse alia, quam exprimendi recep-
tionem Confratrum, sive de cætero per solam habitus traditionem, in
per ipsam nominis descriptionem, aut alio modo ea fieret: at qui
frequens est similibus in Sodalitiis nomen describi, hinc commu-
illa recipiendi ratione specificam, qua utimur enuntiarunt.

CÆTERUM PAULUS V. ad rem non adducitur in præ-
Bulla, *Cum certas*. nam ibi non loquitur generaliter de omnibus Con-
fratum privilegiis, sed solum de indulgentiis, quas ipse Confrat-
bus fuit elargitus. Ex quo ad summum sequeretur, debere defendi
pro lucro ejusmodi indulgentiarum, de quo suprà Part. IV. Cap. 6.
num. 251. differuimus. Alij verò Pontifices pro eodem usurpat,
habitum Religionis gestare, Confraternitatem ingredi, & Confratum nomen
adscribi, nec tam attendenda est verborum litera, quam sensus, iuxta
illud juris axioma, *non mens verbis, sed verba menti debent inserere*. At
intentus mentis sensus est, ut intelligantur Confratres Carmelitæ
Scapularis, sive per descriptionem, sive per habitus traditionem,
tales evadant: neque enim ibi queritur, quomodo recipiendi sunt
Confratres, sed quid recepti lucentur: nec Pontifices declarare
intendunt recipiendi modum, verum privilegia consequendi. At
Lezana nihilominus, & cum illo Irenæus supracitat, licet admittat
essentialē minimē esse conditionem, fatentur tamen tutius desiderio
cum propter consuetudinem, tum propter Ordinis Constitutionem
id præcipientes, tum vel maxime, quod sic pleniū prefatis Ponti-

eum Constitutionibus satisfiat. Quod ego quoque non diffiteor. Et juxta asserta hoc loco intelligenda sunt, quæ in superioribus de hac inscriptione diximus.

QVÆRITUR secundò, utrum infirmi Bullæ Sabbatinæ privilegium lucrari valeant?

Respondit affirmativè, modo tales ante ægritudinis statum, legitime suscepto sacro Scapulari, Confraternitatis muneribus, maximè requisitis pro privilegio Sabbatino fideliter satisfecerint; et si illo tempore, nec Horas persolvere, nec jejunare, aut abstinere à carnibus possint. Nec enim presumendum est, clementissimam Virginem Matrem voluisse Confratres suos tali in statu, ad tale recitationis, jejunij, aut abstinentiæ &c. onus obstringere. Et si non sufficeret valetudinis tempore hæc præstitisse, paucissimi, aut forsan nulli omnino, hujus Sabbatinæ gratiæ participes fierent: cum vix reperiatur, qui tali in statu ac tempore his satisfacere queat.

Si quis autem morbi primùm tempore partheniam hanc vestem suscipiat, ejusque Sodalis efficiatur, cum tunc nequeat neutrum ex prædictis muneribus obire, nec Sabbatinæ gratiæ particeps fieri posse videtur: nec tamen propterea frustrè sacrum assumet Scapulare, cum alijs Confraternitatis beneficijs, privilegijs, atque indulgentiis gaudere valeat: nisi huic ægro Sodali hæc munera in alia pietatis opera, infirmo possibilia, ab habente facultatem, juxta suprà dicta, legitimè commutentur; tunc enim Sabbatino privilegio etiam potiretur. Hanc tamen commutationem necessariam non judicamus cū P. Thoma à JESU pro illis, qui incolumitatis tempore hunc habitum Parthenium suscepere, & præfatis muneribus tunc ritè satisfecere.

E x his patet nullo negotio responsum ad aliam, seu tertiam dubitationem, quām movet idem P. Thomas à JESU, utrū scilicet illi, qui vel nolunt, vel nequeunt munia præstare necessaria pro Bullæ Sabbatinæ effectu adipiscendo, possint nihilominus consequi certas nostri Sodalitij indulgentias, gratias ac privilegia?

Ad hoc ipse respondet, quod tales, si præstent præscripta pro illarum lucro, opera seu munera, absque dubio eas consequantur: non enim dependet harum adeptio ab illius assecutione, & hæc sine illa obtineri valent.

QVÆRITUR quartò, utrū specialissima DEIPARÆ Virginis

men &
consultiūs
adhibetur:
& quare?

420.

Quomodo
& quinam
infirmi lu-
crari vale-
ant privile-
giū Bul-
la Sabba-
tinæ

Quidnam
consequan-
tur illi, qui
primūm
tempore
ægritudi-
nis Scapu-
lare reci-
piunt.
*Loc. supra
citatur.*

42 I.

Illi, qui
nolunt aut
nequeunt
præstare
requisita
pro privi-
leg. Sabb.
possunt ni-
hilominus
frui certis
privilegijs
& indul-
gentijs.

nis protectione, de qua egimus *I. Parte*, aut Sabbatina gratia p-
vandus sit ille, qui semel, aut iteram contrà præscripta pro illis
nera deliquerit?

422.

Semel ite-
rumque
delinqués
contra su-
pra præ-
scriptas
Cap. 1. & 2.
obligati-
ones non
privabitur
illis bene-
ficiis &c.
dummodo
resipiscat,
& illis sa-
tisfaciat.

R E S P O N D . Videri quod non, dummodo postea resipiscat,
& firmiter proposuerit servanda servare imposterum. Ita p[ro]p[ter]a
Thomas à JESU, & cum illo Theod. Stratius, Daniel à Virg[ine] RIA,
Irenaeus à S. Jacobo, Franciscus à Puer JESU, locis suis
Id nos credere suadet ineffabilis piissimæ Virginis Matris misericor-
dia, quæ cum ex summa benevolentia, amoreq[ue] eximio nobis
contrahat, extremos justitiae servare apices non est existimandum.
Constat etiam ex Evangelio Matth. 19. quod ad vitam possidentem
æternam servanda sint mandata, juxta illa verba Christi Servato-
nisti: *Si vis ad vitam ingredi, serva mandata.* Et nihilominus cetero
est, quod etiam ij, qui Divina mandata transgreduntur, si in
reversi p[er]nitent, & in gratia decedant, vitam æternam conser-
tur: Ergo idem de Confratribus nostris ex humana fragilitate que
doque defientibus, sed mox se corrigentibus ac p[er]nitentibus,
mare licebit, quoad consecutionem gratiae Sabbatinæ.

Nihil tamen ausim promittere illis, qui ex mera negligentiâ
societatis audeo frequenter prædicta omittent, ut dicere licet, p[er]
los ad omittendum, quam ad satisfaciendum magis affuetos.
Quid de il-
lis, qui per
plures an-
nos deli-
querunt, &
postmodum
p[er]nitentes
præcripta
fideliter
præstani?

Qui autem suscepimus semel Marianum habitum, postea dimi-
tunt: vel eo retento Confraternitatis munia prorsus negligunt, no-
tosq[ue] vitijs sese ac voluptatibus tradunt, etiam per plures annos
dummodo tandem à vomitu revertantur, atque p[er]nitent, & impo-
sterum fideliter, diligenterque præcripta servent, recipiendo de
existimo à misericordissima Matre in Confrates.

423.

Unde de-
lictus gra-
vitas sit
pensanda?

A N I M A D V E R T E N D U M quoque, attendi debere de-
rationem; gravius quippe, juxta quorundam sententiam, de-
quere videtur, qui bis, terve in anno peccat contra Castitatem, qui
si centies omittrat officium B. Virginis; *gravius* inquam, non modo
contra æternam salutem, verum etiam, illa seclusa, credendum
est per ejusmodi delictum amplius offendit Reginam Virginum; qui
non infima laus est, quod DEI Genitricis dignitate à propulo
vande virginitatis non sit abducta: sed mirata est magis nuntium
quam suscepitur, inquiens: *Quomodo fiet istud, quoniam virum*

gnosco² nec prius assensum præbuit, quām divinum castæ generatio-
nis modum, eum esse noverit, qui Virginitati detrimentum minimè
afferret. Quare his tam eximiis purissimæ Virginis Matris beneficiis
maximè indignus, prorsusque privandus censeri debet, qui Conti-
nentie deditus non fuerit.

Qui verò impensiūs, magisque constanter, juxta Confratrum
obligationes, DEIPARAM Virginem coluerint, illos sanè arbitror
specialius semper ab eadem DEIPARA, cum toto vita decursu, tum
in ejus termino protegendos; citiusque eripiendos è purgatorijs
flamnis: segniores verò intensius urendos, imò & extensiūs in eis-
dem flamnis.

QUÆRITUR quintò, An sufficiat ad fruendum Confraternitatis
privilegiis, si quispiam per alium prescripta illius munia adimpleat?

Respond. negativē: cum enim recitare Officium, jejunare, ab-
stinere &c. sint actiones personales, & beatiss. Virgo ac summi Pontifi-
ces ad privilegijs effectum obtinendum illa præscribant & exigant,
erunt necessarij per eum, qui privilegio potiri cupit perso-
naliter perficienda; cum sub hac conditione, & non aliter illa con-
cessa esse censeantur, & privilegia hæc sint personalia. Præterea
quoties opus aliquod simpliciter injungitur, tanquam conditio ne-
cessaria ad fruendum privilegio, necesse est, ut personaliter perficia-
tur ab eo, qui consequi cupit privilegium; quia tale opus simplici-
ter loquendo non fit ab aliquo, quando per alium fit, privilegium ve-
tore requirit, ut ab ipso lucrante opus fiat.

QUÆRITUR sextò, Utrum Confratres invitati Feria quarta-
feu die Mercurij ad convivium, aut alia ex causa extrā domus suas-
prandentes, aut cœnantes, causam habeant sufficientem, ut carnisbus
vescantur, sive privilegii Sabbatini præjudicio?

Responder R. P. Daniel suprà laudatus num. 848. Partis V. Vineæ
Carmeli Cap. 7. quod si alij cibi non adsint, nec facile haberi possint,
aut timeantur, quod abstinentia à carnisbus alij incommodarentur,
pudore vel mœstre afficerentur: aut ex fragilitate inde quoquo mo-
do offenderentur: aut obloquendi occasionem sumerent, tunc me-
lius, & ad majorem DEI gloriam videatur, non abstinere. Si verò
in mensa alij cibi adsint, aut facile, & sine incommodo haberri possint,

Rrr

nec

Indignus
planè pu-
rissimæ
Virg. Ma-
tris bene-
ficijs Con-
frater im-
purus.
Qui impé-
sius Dei-
param co-
luerit, ci-
tiùs è pur-
gatorio li-
berabitur.

424.
debet quis
per seipsū
Confra-
ternitatis
munia pie-
stare, ut
privilegijs
ejus po-
tiatur.

425.

In quibus
Casibus
abstenen-
tia præscri-
pta non ita
rigidè ob-
ligare vi-
deatur?

nec periculum videatur alicuius offensionis, tunc causam sufficientem
minimè esse, quo minus abstinentia servetur præscripta.

426.

Quid nomine carnium intelligatur in præscripta Feria IV. illarū abstineantia?

Lacticinia permittuntur, nec Cöfratres ferijs quartis jejuna-

re tenentur.

QuæRES septimò, quid nomine carnium intelligatur, in præscripta Feria quarta & Sabbato illarum abstinentia?

Reſpond. Nomine carnium intelligi non modo veras carnes, verū etiam omnia illa, quæ cum carnibus magnam habent propinquitatem, ut sunt sanguis, laridum, sagina, & quæ per concoctionem cum carnibus, de illarum substantia, aut qualitate participant; ulmus, legumina, olera, & alia pulmenta. Prohibentur, inquit Thomas J E S U, per hanc abstinentiam illa omnia Confratribus, quæ Ecclesia impedit, seu vetat cunctis Fidelibus diebus jejunorum, atque omnibus ferijs sumptum.

Lacticinia tamen, ut ova, butyrum, caseus, &c. Sodaibus, lis diebus, extrâ Quadragesimale jejunum permittuntur. neque enim jejunare omnibus Feriis quartis & Sabbatis, sed solùm à carnibus abstinere tenentur; nisi in illos dies incidat jejunium ab Ecclesia proscriptum.

427.

Cur Confratribus præcipiantur abstinentia pro dieb⁹ Sabatinis, cum ad illam Fideles omnes obligéntur?

QuæRIT etiam P. Cyprianus à S. MARIA, cur in Bulla IOANIS XXII. aliisque Apostolicis Diplomatibus, Confratribus imponitur abstinentia carnium, non modo diebus Mercurij, verū etiam Sabbatis, cum ex Ecclesiæ præcepto Fideles omnes ad abstinentiam à carnibus diebus Sabbatinis obstringantur?

Ad hoc ipse respondet Cap. 23. id ideo fieri, quod in nonnullis regionibus diebus Sabbatinis ex dispensatione, aut privilegio permisum sit, velci extremitatibus animalium: in aliis vero locis quibusdam à Nativitatis Domini festivitate usque ad festum purificationis B. MARIAE Virginis, ipsa carnium comedio permittitur. Voluit quippe sanctissima Virgo, summique Pontifices, Confratres literarum ignaros non tantum diebus Mercurij per totum annum, rūm etiam Sabbatis omnibus à carnibus abstinere, ad gaudendum. Bullæ Sabbatinæ privilegio: sed quid circā hoc alij sentiant, & letiendum videatur, diximus supra Cap. 5.

428.

Quinam nulla videantur indigere

UNUM pro solatio Confratrum, ad prædicta duo munera præstanta verè impotentium, advertendum est: quod scilicet Reverendus P. Theod. Stratius in sua instructione Cap. 12. num. 19. & 20. cum aliis nonnullis viris doctis nostræ Religionis probabile existimat illos qui vel ex impotentia, vel ob aliam legitimam causam negantur officia.

Officium legere, aut jejunare atq; præscriptam servare abstinentiam, nulla indigere dispensatione, aliorumve operum æquivalentium exhibitione pro obtinendo Bullæ Sabbatinæ privilegio, modo cætera servanda servent. Quod etiam colligi videtur ex Bullis JOANNIS XXII. & ALEXANDRI V. ipisque verbis DEIPARÆ Virginis, quæ post expositas conditiones, ad privilegio illo fruendum requisitas, hæc verba adjunxit: *nisi necessitatis causa alicui traditi essent impedimento.*

dispensa-
tione, aut
commuta-
tione circa
prædicta
duo mu-
nia?

S O L E N T aliqui Prælati ac Confessarij, teste supra citato P. Daniele, hujuscemodi impotentibus, vel legitimè impeditis, injungere, ut quotidie illa hebdomada, quæ abstinentiam, vel Ecclesiæ jejunia servare nequeunt, recitent in honorem septem gaudiorum beatissimæ Virginis septies orationem Dominicam, salutationemque Angelicam: quod præstanto non solum consequentur vicibus singulis indulgentias 40. dierum à PAULO V. concessas, uti suprà Parte quarta Cap. 6. num. 248. diximus, verùm etiam membra viva Carmelo-Parthenij Sodaliij se profitebuntur, forsitanque etiam promerebuntur Sabbatinæ gratia participes effici, si non subsisteret supradicta opinio illorum, qui tales dispensatione, aut commutatione egere non credunt.

At cavendus hic error quorundam existimantium universaliter pro omnibus sufficere, ut gaudeant speciali illo DEIPARÆ Virginis adjutorio in igne purgante, septenarium illū orationis Dominicæ salutationisq; Angelicæ numerū: ne aquam enim id sufficit pro iis, qui norunt & possunt legere Officium, aut abstinentiam ac jejunia servare, nec legitimè impediuntur: à talibus namque, si privilegijs istius participes esse cupiant, ut suprà dictum est, Officium, si sciant & queant, legendum est: sin minus Ecclesiæ jejunia, abstinentiaque à eis in Fériis quartis, ac Sabbatis servanda: qui vero nec id possunt, satisfacere poterunt recitando indies septem *Pater* & *Ave*. ut dictum est, alias opera præstanto. Satiùs autem erit, illa ipsis ab aliquo Ordinis Superiore, vel P. Confessario, illum in finem imponi, uti suprà etiam innuimus.

I M P O S I T O R U S metam huic septimæ Parti de muneribus obligationibusque Confratrum, congruum duxi eosdem breviter commonere officij, ad omnes ejus partes accurate, seduloque explendas:

429.

*Loc. cir.
num. 849.*

430.

das: quod non propriis, sed illustrissimi Scriptoris, Theophili Raynaudi verbis, quippe meis longè efficacioribus, præstare visum est. Is igitur in fine sui Tractatus suprà non semei laudati, sic Confratres affatur & exhortatur, paucis primùm proponendo iis nobilitatem, eminentiam & utilitates plurimas, eximiasque hujus nostri Sodalitij: [VENIO ad SODALES ASCITITIOS gratulans ipius fortē bonam: & admonens, ut eam pondere Sanctuarij librata, extiment pro rei dignitate ac utilitate. Recogitent nobilitatem, cum uberi fructu certantem; utramque prorsus insignem, & leviculo pretio annumerato comparandam. Quæ verò potest esse dignior ac nobilior Sodalitas, quam quæ ad DEIPARAM refert institutionem suam: & Christi nutu, per sumum ejus Vicarium (quoad nos) comprobata coaluit? Aliæ passim Sodalitates, tametsi eo ipso quod pietatem spectant, afflato Spiritus sancti sunt constitutæ, aliquatenus ipsum Spiritum sanctum habent Authorem: tamen non nisi remotè, gaudent Cœlestis institutionis prærogativa. Hic omnia proxime & immediatè per Cœli & terræ Reginam, Filio cooperante, & in omnes Matris voluntates concurrente, auspiciis Divini Spiritus, sunt constituta. Cedo nobiliū Sodalitium, quo consortium ejusdem cum Christo Matris obtingat.

43 I.

Nec utilitas nobilitati concedit. Hoc sacrum Schema, & rē Cœlestis Habitus, longè aliud commodum præstat animæ; quam corpori vestis materialis, atque corporea. Hæc enim, tametsi nuditatem prohibet, frigus tamen non depellit; ut fert popularis persuasio, bene rejecta à Theodoreto *Orat. de Charit.* verbis illis (Non ut quidam arbitrantur, tunice, indumenta & vestes calorem praebent corpori: lapides enim & ligna calefacerent, quibus ea admota essent. Sed nemo unquam vidit lignum, vel lapidem, vestibus evasisse calidorem. Ergò nec corpori praebent ea calorem, sed servant calorem corporibus. Et frigidæ quidem aeris accidunt incursionem. Suscipientes autem vapores, qui ex eunt ex corpore, & in calefiant, & calorem exhibent corpori. Hujus autem rei, testis est experientia. Sepè enim frigidum lectum ingredientes, corporis applicatione, frigolum quod prius erat frigidum, calidum efficimus. Cibus ergò, corpus magis calefacit, quam vestis.) Optimè ista Theodoretus, de veste corporea, operiente exteriorum hominem. At habitus Virgineus hoc plus habet, quod corpus operiendo calorem immittit; quo anima ipsa inca-

Vestes non
calefaci-
unt corp9.

Per sacr.
Scapulare

incalescit, ac fervet. Conciliat enim spiritus planè vitales, Cælestes, inquam, afflatus à sanctissima DEI Genitricē exoratos; quo- rum interventu calor vivificus animam vegetat, & ad omne opus quomodo? sanctum fervidam facit.

ACCEDEUNT uberes jam ex hæ vita, pœnarum pro peccatis pendendarum, laxationes: & optio diligendi semel & iterū Confessarij, instructi potestate plenissima, ad quosvis ferè culparum nexus exsolvendos. Sed nihil hæc omnia, ad fructum protectionis singularis, quām spopondit, quæ apud DEUM omnia potest: data fide curandi lectissima salutis æternæ subsidia, quibus vita (si mens lœva non sit) felici exitu concludatur. Quo certè, nullum potest esse humanorum votorum expetibilius; cum omnia hominis studia ad id unum collimare debeant, ut detur ad finem illum pertingere: quod istis per DEI Matris favorem assequi licet, & secure, & levi opera.

Quid enimverò exigit DEIPARA, in tot favorum & bonorum vicem? Expressit ipsa mentem suam JOANNI XXII. poscens, ut qui charum sibi Sodalitium iniverint, Scapulare Ordinis Carmelitani deferant, quo hujus se Cœtus membra profiteantur: Castitatem, pro gradu suo, colant; qui necdum illigati sunt coniugio, illibatam & puram: qui fœdera conjugij iniverunt, servent eam, intra thorum sanctum, & connubium immaculatum: quibus ea vincula per comparis mortem disrupta fuerint, illimes maneant (ut eum statum decet) quandiu novum jugum non subiverint. Hæc omnes, ab ipso susceptrae sacræ vestis principio, tenenda inviolabiliter promittere, & exequi debent.

Jam seorsim omnes literis informati, Divini Officij pensum, vel ex beati ALBERTI præscripto: vel suetum in Ecclesia quodvis aliud: vel ex PAULI V. interpretamento, parvum, quod vocant Virginis MARIAE Officium, persolvere tenentur. Qui rudes sunt literarum, indicta per Ecclesiam jejunia, seclusis justis causis excusantibus, explere jubentur; addita apocreas, Feria quarta & Sabato, nisi in eos dies incidat Christi Natale.

En totum, pro tot bonis quanta attigimus, Sodalitij sacri jugum. Immo & si aliqui illis sustinendis adhuc sunt impares, commutacionem in alia pietatis opera à Confessariis licet & extorquere. Næ DEIPARA erga Clientes suos, prodiga potius quām munifica, &

Recenset
privilegia
& commo-
da Carme-
litici Soda-
litij.

432.

Quænam
à Confra-
tribus pro
his munia
vicissim
Deipara
poscat?

Quam le-
via sint o-
nera, quæ
Deipara
Confratri-

Rrr 3

vul-

bus suis
imposuit,
respectu
beneficio-
rum quibus
fruuntur?

(Et nonnullis interjectis prosequitur.)

433. ATQVE eo quidem modo solvit prætensa durities; & jugum Sodalibus Marianis, mandante DEIPARA, impositum, suave esse ac onus leve, liquido patet. *Suave jugum, ajo & leve*, idque per se liquebit, si (ut ex præclaro S. Hilarij monito, mendacium proficiat veritati) fas esset, præscripta in hoc DEIPARÆ Sodalitio, comparare cum lotionibus, abstinentiis, jejuniis, lancingationibus, aliisque sanè durissimis; quibus Galli Cybela Sacerdotes, cultum Matri *Dolorum*, quæ & eadem Ops, Tellus, & Virgo credita, prosequabantur.

Necessitas igitur magna injicitur hisce Sodalibus, non modo & deo leve jugum non detrectandi & refugiendi, tanquam onerosum & durum, sed etiam gratulandi sibi illius susceptionem, & præstandi se quod dicuntur; hoc est DEIPARÆ *speciales Filios*, ac Fratres, ne vacuum nomen præferant; quæ est digna lachrymis exerratio, omnibus in DEI Ecclesia Ordinibus, statibus item omnibus, sive laicis, sive sacris perniciosa, vel etiam exitialis.

434.

Christianoi
Simiatici
quianam
dici pos-
sint?
*Lib. 1. E-
pis. 5. En-
chyrr. L. ad
Hermon.*
*Lib. 19.
mor. C. 9.
Orat. 19.*
*Lib. de Gi-
stis Christi.
c. 2. § 3.*

INTER Christianos sanè plerique, dum *vana* appellatione Christianorum, seposita professionis observatione, contenti sunt nihil minus sunt quam Christiani. Verè Christiani Simiatici (ut vocem à Plinio juniore, & Epicteto, in affini causa adhibitam hue transferam) à Gregorio Nysseno sub ea Simiatica forma scitè expressi Christiani; quibus DEUS est tantum DEUS in publico, sed non in occulto, juxta præclaram S. Gregorij observationem. Christiani, in quos illud Basilij Seleuciensis meritò intorqueas; (Cur appellatione cuius virtute cares, contumeliam irrogas? quid gestas cognomen, quod persona probro sit? factis appellationem impugnas, & calumnia nomen tuum affici?) Conclamat quoque in hujusmodi nimium vigentem abusionem, Augustinus. Nec nunc duntaxat damnosissima est, ea vacui nominis ostentatio, sed ipsa est, quæ olim quoque vastitatem intulit Synagogæ. Sæpè sane Apostolus in Judæos invehitur, quod contentigloriosum nomen præferre, seque DEI peculium & selectum populum dicere; de comprobanda factis notione nominis non curarent. Inde est, quod circumcisionem, quæ erat externa populi DEI peculiaris characteristica, prout soli carni impressam, nec pervadentem

ad ib-

ad absconditum cordis hominem, designatus circumcisionem dicere, *Phil. 3.*
 appellat *concisionem*. Rursus vero vocat *confusionem* eorum, qui terrena sapiunt, habentes in carne fiduciam, & in ea confusione glorian-
 tur. Quam Vulgatus dixit *gloriam in confusione*, creditus Ambrosius
 vocat *gloriam in pudendis*. Diserte autem alibi contestatur Aposto-
 lus, hujusmodi circumcisionem præputium factam esse. *Non Rom. 2.*
enim, qui in manifesto Iudeus est: neq; quæ in manifesto in carne, est circumcisio;
sed qui in abscondito Iudeus est, & circumcisio cordis in spiritu, non litera.
Cujus laus non ex hominibus, sed ex DEO est. Expostulaverat cum Ju-
 deis acriter Hieremias, hac ex causa; quod contenti externa spe-
 cie ac nomine, & Templi DEI apud se collocatione, cultum ina-
 nem & medullæ vacuum exhiberent. Indeque factum esse, ut aufe-
 retur à Judæis lux sua, S. Gregorius observavit, eo accommodans
 illud Jobi; *Restituetur, ut lutum signaculum, & stabit sicut vestimentum: au-*
fretur ab impijs lux sua. Qui enim evicti erant in DEI signaculum re-
 soluti sunt in lutum suum, stantes exterius in mastruca crassa; sub qua
 nihil erat vitæ, lucis nomine designatae.

*Cap. 7.**Lib. 29.*
*moralis cap.**3.**Cap. 31.*

A D extreum non Christiana duntaxat, aut Judaica professio, **435.**
 per eam in nuda appellatione gloriam evanescit: sed omnes status
 pereunt, & omnia munera velut sal infatuatum ad nihilum valent ul-
 tra; & nubes sine aqua, nubem frustrâ ementiuntur. Non minus
 enim evanidum est, absque subjecta notione, quantumvis illustræ
 nomen. At ut benè dixit Gregorius Nissenus [*non ex appellatione* *Lib. de*
ris *funt, sed earum subjecta natura* (quæcunque tandem illa sit) *aperte no-* *form.*
minis significacione declaratur.] Haud abs re igitur, Sodalibus Maria-
 nis Author sum, ut solicitissime caveant; ne vacuo contenti no-
 mine, & hærentes in externa specie, ad subjectam vocabuli no-
 tionem parum attendant: & grandia nomine ac specie pollicentes,
 rebus nulla restituentes, falsarij criminis, judice Salviano, jure *Lib. 4. ad*
Eccles.
 dammentur.

Qui sic Sodales audiunt, crasso solœcismo dehonestant ora-
 tionem suam: & juxta Petrum Damiani nescientes proferre *Scibollet,* *Serm. de*
vacuam spicam, & medullæ inanem prætendentes, morte mulcantur. *S. Anti-*
mo.
 Quod exquisitè præcavens Ecclesia, amicitur lana & lino; id est,
 exteriori titulo ac specie professionis, & virtute subjecta, juxta B. *Serm. 217.*
 Augustini interpretationem. Ne sicut ergo Sodales Virginei, exa- *de temp.*
 nimis

nimes (ut ita dicam) Sodales. Ne glorientur nuda appellatione specialium *Filiorum & Fratrum DEIPARÆ*: ne sint Sodales de solo titulo, sed studeant esse, quod dicuntur. Loquantur cum persona & nomine professionis suæ, juxta sapiens B. Cypriani monitum; quod video etiam adamasse B. Hieronymum cum Heliodorum Monachum admoneret, ut cum nomine *Monachi* loquens, consideraret quid nuclei, ejus nominis cortex abderet.

*Lib. de spe.
Hac. Ep. 1.*

*L. 2. Aia
c. 10. § 14.*

*Hom. 13.
in Acta.*

*Lib. de a-
nimæ c. 20.
Epif. 34.*

L. 9. C. 2.

Benè & optimè habitura omnia, si nominis externa species intima notione gravidetur, apud Epiclitetum aliquoties lego. Quidni enim hominem à S. Chrysostomo adhibitum, virtutis incentorem, adhibeam ipse quoque? Ecce contrariò nominis à moribus & vita dissensio, excidiū est totius honestatis. Quo nomine alterū Ethnicæ sapientiæ simulacrum, Musonius (non minus, quam Tertuliano Seneca, jure dicendus *sep̄ nosfer*) stomachabatur in illa, ut Hieron. vocavit glorie animalia. Philosophos dico, qui contenti Philosophorū nomine & pallio; nomen illud vita, & factis dehonestabant. Cū enim inter eos unus, referente Gellio, palliatus & crinitus, barbaque propè ad pudem usque porrecta, apud Herodem Atticum *Philosophi* nomen ostenta: et, cæteroqui nebulo, & erraticus, ac nullius rei; pecuniam quidem quam poscebat, accepit, jubente Musonio: sed non absque inspersione salis ac piperis, & diffusione aceti, per hæc verba (*Hoc potius dolori mibi & egritudini q̄,* quod istiusmodi animalia spurca, atq̄ probra, nomen usurpent sanctissimum & *PHILOSOPHI* appellantur. Majores autem mei Athenienses, nomina frumentorum fortissimorum, Hermody & Arislegytonis, qui libertatis recuperanda gratia, Hippiam Tyrannum interficere adorseri erant, ne unquam servis induceret, decreto publico sanxerunt; quoniam nefas ducerent, nomina libertatis devote, servi contagio pollui. Cur ergo nos patimur, nomen *PHILOSOPHI* illustrissimum, in hominibus deterrimis exordescere?)

435.

Advertant
hæc Con-
fratres.

J U S T I O R per omnem modum sit concitatio, expostulantis de eo, qui se *specialē Filium & Fratrem DEIPARÆ* dicit: Cum tantopere desciscat ab ea appellatione. Quid enim? Matrem totius famam, audes Matrem dicere, inquinatus ipse & spurcus, ac illuvie indecora dehonestatus? Matrem lucis ac vitæ, audio à Patribus appellari MARIAM. Quomodo filius tenebrarum, & hoc titulus mortis filius, sustineat sanctum ac splendens *Elij MARIA* nomen,

cont.

contaminare? Arguebat in persona juvenis exlegis ad squalorem, & miseriam deducti, peccatorem à DEO aversum S. Augustinus; exprobrans quod secus se haberet quām Filium DEI deceret, assumpta adversus eum parabola; *Filius Senatoris es, quid tibi cum hoc pædore ac foribus?* Dixeris meritò in re nostra, ad Sodalem malè respondentem magnō nomini, *Filiu MARIÆ es, Frater DEIPARÆ es;* cur adeò sanctum nomen dehonestas? cur vas contumelie, refertum omni imunditia, jactare sustines adeò arctam cum Matre purissima & nitentissima necessitudinem?

DEUS meliora. Filij matrizant potius, quia mores sequuntur uterum; quod argumento est, liberos non in corpore tantum matrizare, ut male restrinxit Joannes Faber: sed etiam in animo, cuius mores solent corporis dispositioni respondere, ut integræ lucubratione monstravit Galenus. Unde quia à Matre est major pars materiæ, è qua corpus compingitur, rectè dictum est filios matrizare; hoc est matrem referre moribus. Nec abnuunt, qui indistinctè ac conjunctim de utroque parente loquentes dicunt, liberos moribus parentes exprimere. In quam rem plenissimè disserunt Tiraquellus, Chassanæus, & Sanchez. Itaque referenda est moribus, ac virtutibus, quām Matrem speciale dicere gaudes. Hoc quid est ac quantum? Gregorius Nyssenus præcellentí disputatio, confirmat appellationem Christiani à Christo derivatam: nec aliud revera resonantem, quām Christi Filium ex lavacri utero, injere Christiano necessitatem repræsentandi in seipso omnes Christi titulos: eosq; cum proportione, & quantum puro homini fas est, suos faciendi. Hoc Nyssenus exponit longa enumeratione titulorum Christi Christiano accommodata.

I DEM convenientissimè dixerim, de nomine Filii & Fratri MARIÆ specialis. Fuit illa Christi DEI Mater. Et tu enitere, ut multos Christos (retineo Nazianzeni vocem) prolem sanctam atque divinam, verbo & exemplo profundas. Fuit illa nitentissima & sanctissima. Et tu hunc nitorem & corporis simul ac animæ puritatem exquisitam, veluti sanctum parelium repræsenta. Esto compendiosa demonstratio morum maternorum; quām esse germanam filij notationem, ex Nazianzeno habetur.

Nec dubitavit Nicetas, filium Parentis rationem ac definitionem

Sss

appel-

*Institut. de
nup.*

*L. 7. Con.
à n. 2.
In Catal.
glor.
mund.
part. II.
Considerat.
25. in dec.
cap. 17.
num. 7.*

436.

*Carm. ad
Nicobul. &
Orat. 42.
ubi Nice-
tas.*

appellare. Sic jure *Filius* audies MARIÆ, & quidem *specialis*; si omnes in te MARIÆ virtutes, specialiter elucescant; si CHRISTO, naturali ac proprio MARIÆ Filio, quām maximè conformis fieri satagas. Nam, ut nemo unquam ad Christum proximius accedit, quām B. Virgo: sic quisquis se Christo propiorem siset, imitatione ac expressione virtutum, Matri communi fiet consimilis; proximus inter se habent, quæ cum tertio devinciuntur. Ad hunc modum per *Sichem*, & *vallem illustrem*, pertingitur ad *Bethel* cum Abrahamo. Quod scitè, cum Giselberto, accommodare ad hoc negotium possumus. Nam *Sichem* humerum sonat à quo tegendo, *Supulare* dictum est. Quæ autem *Vallis illustrior*, quām omnimoda *Sicutitas*, & conclusæ haec appellatione virtutes? Indè ad Domum DEI: (id enim sonat *Bethel*) ad locum Tabernaculi admirabilis, pervenitur expeditè ac securè, eius se fratrem & filium in veritate profitendo, quæ aneillam se vocavit cum Mater esset; & cum Psalte dicendo:

*O Domine, quia ego servus tuus, ego servus tuus,
& filius Ancille tuae.*

PARS